Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 629
Vineri 6 mai 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Însămînțatul porumbului trebuie terminat în cel mai scurt timp

Pînă la începutul lunii mai, în întreaga țară au fost semănate cu porumb boabe peste 89 la sută din suprafețele planificate.

In regiunile Pitești, Ploești și Bacău semănatul acestei culturi poate fi socotit terminat.

In schimb, în alte regiuni procentele realizate nu sînt nici pe departe pe măsura posibilităților. Astfel în regiunea Stalin, semănatul porumbului s-a realizat abia în procent de 62 la sută, în regiunea Cluj 74 la sută, Suceava și Timișoara 81 la sută. De asemenea, sînt mult rămase în urmă gospodăriile de stat din regiunile Stalin care au semănat numai 26 la sută din suprafețele planificate, Autonomă Maghiară, 42 la sută, Craiova, 47 la sută, Cluj, 48 la sută. Suceava, 49 la sută, Baia Mare, ... la sută și Oradea, 58 la sută.

Realizări și mai puțin satisfăcătoare s-au obținut la însămînțatul porumbului pentru siloz. In vreme ce în regiunea Constanța, planul a fost depășit, iar în regiunile Craiova, București și Iași s-au obținut procente între 78—70 la sută, în unele regiuni cum sînt Suceava, Stalin, Cluj, Oradea porumbul pentru siloz abia a fost semănat în procente de 21—31 la sută.

In gospodăriile de stat din întreaga țară cu excepția regiunilor Constanța, Iași, București și Ploești se constată o serioasă rămînere în urmă.

Cum se poate explica oare faptul că în timp ce în regiunea Cluj porumbul pentru boabe a fost semănat în procent de 74 la sută, la cel pentru siloz abia s-a atins procentul de 23 la sută din suprafețele prevăzute, sau în regiunea Oradea unde porumbul pentru boabe s-a semănat în procent de 83 la sută, iar cel pentru siloz în proporție de numai 31 la sută? Decalajul creat nu poate fi explicat decît prin neglijența organelor tehnice și conducerilor unităților respective, care nu au acordat atenția cuvenită semănatului acestei culturi.

Se impune ca, îndeosebi în gospodăriile de stat, însămînțatul porumbului pentru siloz să fie imediat terminat, folosindu-se din plin mijloacele mecanizate și atelajele de care dispun unitățile agricole rămase în urmă cu această importantă lucrare.

LA S. M. T. VLĂDENI-IAȘI

Cum luptă mecanizatorii pentru reducerea PREȚULUI DE COST

In după amiaza aceea directorul S.M.T.-ului Vlădeni, regiunea Iași, tov. Emanuel Cojocaru, era bine dispus. Avea și de ce. Planul campaniei de primăvară fusese îndeplinit cu însemnate economii la cheltuielile de producție.

„Pentru a vă reda pe scurt măsurile ce le-am luat în acest an, spunea tov. Cojocaru, în obținerea unor indici cît mai înalți în exploatarea utilajului, mă voi sluji de experiența și realizările anului trecut". Din discuția purtată am aflat apoi că S.M.T. Vlădeni a încheiat activitatea de producție a anului 1959 în fruntea tuturor S.M.T.-urilor din regiunea Iași. Planul anual a fost îndeplinit în proporție de 150 la sută. In medie pe tractor fizic au fost realizați cîte 485 hantri. Totodată prețul de cost a fost redus la fiecare din articolele componente, înregistrîndu-se o scădere de 37,77 lei pe hantru, valoarea acestuia ajungînd la 109,65 lei.

Analizînd împreună și cu agronomul șef, tov. ing. Gh. Bouroș și mecanicul șef tov. T. Curlicov, cauzele care au determinat obținerea unor indici atît de înalți în exploatare, am constatat că aceștia se datoresc mai multor factori. Este vorba în primul rînd de modificarea structurii parcului de tractoare în componența căruia în anul trecut au intrat un număr de 15 noi tractoare pe pneuri — U.T.O.S.-26. Pe de altă parte, datorită creșterii sectorului agricol cooperatist din raza de activitate, stațiunea a avut posibilitatea să-și asigure în întregime volumul de lucrări planificate prin contractări numai la gospodării colective și întovărășiri agricole. Munca brigăzilor de tractoare a fost bine organizată și controlată de membrii conducerii stațiunii, repartizați pe sectoare. Asistența tehnică în cîmp a tractoarelor care au fost bine reparate în atelierele proprii, a fost asigurată de două ateliere mobile, astfel că orice defecțiune ivită în cîmp a fost remediată în cel mai scurt timp.

Utilizarea cu succes a cuplurilor de mașini și a agregatelor complexe, cît și organizarea schimbului II pe 32 la sută din numărul total al tractoarelor a permis folosirea întregii capacități de lucru a utilajului din dotare.

La executarea unui mare volum de lucrări și cu un preț de cost redus a contribuit în bună măsură și faptul că mecanizatorii de aici au executat variate lucrări mecanizate. Pe lîngă lucrările de bază ei au executat în gospodăriile colective și întovărășirile agricole lucrări de prășit mecanic, selectat, tocat furaje, lucrări cu sapa rotativă, lucrări de presat, acționat diferite utilaje, transporturi etc. Astfel, se explică cum au reușit tractoriștii fruntași Iablonschi Ștefan. Rott Petru, Chelaru Constantin, Șeremet Gheorghe și alții, să realizeze între două și trei planuri anuale pe tractor.

Merită a fi subliniată și calitatea lucrărilor executate de semetiști. De altfel, de pe urma lor, colectiviștii din Chișcăreni, Gropnița, Bivolari, Larga Jijia, Șipote, Potîngeni, Movileni etc., au dobîndit recolte bogate de grîu (1.900—2.000 kg/ha), floarea-soarelui (1.400 kg/ha), porumb (3.500—4.200 kg/ha), sfeclă de zahăr (peste 22.000 kg/ha.).

„Treceți la prezent toate de pînă acum și veți avea o imagine clară a măsurilor tehnico-organizatorice luate de stațiune în scopul realizării sarcinilor din acest an — mai spuse directorul stațiunii. Băieții noștri au muncit bine și în acest an. Cunoscînd că sarcinile sînt mult mai sporite, — numai volumul pe tractor convențional ce trebuie să-l realizăm este cu 150 de hantri mai mare ca în 1959 — ei au depus eforturi deosebite să realizeze un volum cît mai mare peste plan. După cum vedeți cei 10.522 hantri planificați pentru campania de primăvară au fost realizați cu o lună înainte de termen, semn că ne vom depăși cu mult prevederile planului. La aceasta i-a ajutat desigur o nouă măsură luată în acest an: lucrul la arat cu 30 pluguri cu ramă de 5 brazde suspendate pe tractoarele UTOS, o inovație a noastră. Aceasta ne va ajuta să reducem cu mult prețul de cost al hantrului. De altfel de pe acum am și înregistrat economii de peste 200.000 lei. Cu siguranță că la sfîrșitul anului vom coborî prețul de cost cu mult sub 96,48 lei cît prevede planul".

I. LEȘEANU

9 MAI

In istoria poporului nostru, ziua de 9 Mai a fost înscrisă ca o dublă sărbătoare. In urmă cu 83 de ani, la 9 Mai 1877, a fost proclamată independența de stat a Romîniei, iar acum 15 ani, în 1945, ziua de 9 Mai a marcat marea victorie a coaliției antihitleriste în frunte cu Uniunea Sovietică asupra odiosului fascism german, victorie la care și-a adus contribuția și poporul romîn.

Multe veacuri poporul nostru a dus pe umerii săi jugul stăpînirii turcești, care se împletea cu asuprirea boierilor băștinași, ca o mare și monstruoasă clădire de tiranii — cum spunea Nicolae Bălcescu — puse una asupra alteia și toate apăsînd poporul. Veacuri de-a rîndul, poporul romîn a luptat pentru libertate și independență, nădăjduind că o dată cu obținerea independenței țării va dobîndi și pămînt și drepturi democratice. Prin sîngele vărsat pe cîmpiile de luptă de ostașii romîni, cot la cot cu armata rusă, Romînia și-a cucerit, în 1877, independența de stat. Dorința de secole a poporului nostru a fost astfel realizată, cu sprijinul moral și material al poporului rus și al armatei sale.

Din păcate, poporul nostru nu s-a putut bucura de independența țării cucerită cu atît de grele jertfe în războiul din 1877. Burghezia și moșierimea, în frunte cu monarhia, s-au folosit de dobîndirea independenței pentru a intensifica și mai mult exploatarea maselor muncitoare și a vinde bogățiile țării capitaliștilor din apus. Sclavia turcească a fost înlocuită cu jugul nu mai puțin înrobitor al capitalului occidental. Misiunea istorică de a conduce masele la lupta pentru cucerirea adevăratei independențe a revenit clasei muncitoare, sub conducerea partidului ei marxist-leninist. Infruntînd cu un curaj fără seamăn plutoanele de execuție și temnițele burghezo-moșierimii, comuniștii și-au consacrat întreaga lor activitate eliberării sociale și naționale a poporului. Partidul Comunist Romîn a fost singura forță politică ce s-a ridicat împotriva politicii dusă de clasele exploatatoare de a înfeuda țara marilor bogătași din apus și apoi împotriva fascismului. La 23 August 1944, prin lupta maselor organizate și conduse de partid, poporul nostru și-a putut cuceri — în condițiile create de loviturile nimicitoare date de Armata Sovietică invadatorilor hitleriști — adevărata și deplina independență. Glorioșii ostași ai Armatei Sovietice, urmașii fiilor poporului rus, care în 1877 ne-au ajutat să cucerim independența de stat a țării, și-au vărsat din plin sîngele pentru eliberarea Romîniei de sub robia fascistă, pentru ca țara noastră să cunoască o reală independență. Victoria insurecției armate, organizată și condusă de comuniști, a însemnat începutul unei ere noi în viața poporului romîn. Oamenii muncii au devenit liberi, au devenit stăpîni ai patriei lor libere și cu adevărat independente.

După răsturnarea dictaturii fasciste, armata romînă — răspunzînd chemării comuniștilor — a întors armele împotriva Germaniei hitleriste. 15 divizii ale armatei romîne au luptat cu eroism, alături de vitezele armate sovietice, pentru alungarea cotropitorilor hitleriști de pe pămîntul patriei și din Ungaria și Cehoslovacia. Poporul nostru și-a adus astfel contribuția sa la marea victorie asupra Germaniei hitleriste.

Sărbătorind Ziua Victoriei, popoarele întregii lumi își îndreaptă gîndul cu adîncă recunoștință către poporul sovietic care a dat principala contribuție la zdrobirea agresorilor fasciști. Marea victorie obținută asupra Germaniei hitleriste a dat un uriaș impuls năzuințelor de libertate în lumea întreagă. Ca urmare a victoriei, un șir de țări, printre care și țara noastră, s-au desprins din lanțurile sistemului imperialist. Lagărul socialismului se întinde de la Elba pînă la Pacific și cuprinde un miliard de oameni. A luat un uriaș avînt mișcarea de eliberare națională a popoarelor din colonii, s-a dezvoltat și se dezvoltă cu pași mari mișcarea partizanilor păcii.

Acum 15 ani, cînd a luat sfîrșit cel de-al doilea război mondial, omenirea era convinsă că monstrul hitlerist nu va mai ridica niciodată capul. Dar evenimentele au dovedit că cercurile agresive n-au tras învățămintele cuvenite din mersul istoriei. In Germania occidentală s-au petrecut și se petrec fapte care seamănă foarte bine cu politica lui Hitler. Cercurile imperialiste agresive din diferite țări capitaliste nutresc planuri nebunești pentru a zvîrli omenirea într-un nou război și mai pustiitor. Dar omenirea a sîngerat prea mult de pe urma celor două războaie mondiale pentru a mai îngădui maniacilor războinici să-și pună în aplicare planurile. In lume există astăzi forțe uriașe care pot împiedica dezlănțuirea unui nou măcel. In apărarea păcii se ridică asemenea forțe de nebiruit cum sînt lagărul socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, popoarele noilor state independente din Asia și Africa, mișcarea comunistă și muncitorească internațională, pături sociale tot mai largi din înseși țările occidentale. Sărbătorirea a 15 ani de la Victorie este pentru toți oamenii cinstiți din lume prilej de a-și manifesta în mod ferm voința de a apăra cauza păcii. Intărirea continuă a vigilenței popoarelor și unirea și mai puternică a tuturor forțelor de pace este chezășia sigură a victoriei păcii în lume.

In ultimul timp, ca urmare a eforturilor neobosite depuse de țările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, și de celelalte țări iubitoare de pace, s-a produs o îmbunătățire a situației internaționale. Inițiativele de pace ale Uniunii Sovietice, istoricele ei propuneri cu privire la dezarmarea generală și totală, misiunea de pace a tovarășului N. S. Hrușciov într-o serie de țări și tratativele pe care le-a avut cu conducătorii acestora constituie contribuții de cea mai mare însemnătate la slăbirea încordării internaționale și îmbunătățirea relațiilor între state.

Un important aport la rezolvarea celor mai urgente probleme de care depinde consolidarea păcii în lume îl poate aduce conferința la nivel înalt a celor patru mari puteri care va avea loc, în curînd, la Paris. Experiența luptei comune pe care au dus-o marile puteri împotriva Germaniei hitleriste demonstrează că este pe deplin posibilă existența unor relații bune între aceste state, ceea ce ar avea o puternică înrîurire asupra stabilirii unei păci trainice în lume.

Poporul nostru sărbătorește ziua proclamării independenței de stat a Romîniei și Ziua Victoriei în plin avînt al construcției socialiste. Se înfăptuiesc astfel, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, năzuințele de libertate și progres social pentru care s-au jertfit generații întregi de patrioți și luptători. Insuflețirea cu care oamenii muncii de la orașe și sate întîmpină cel de-al III-lea Congres al Partidului, succesele bogate pe care ei le obțin în cinstea Congresului constituie dovezi grăitoare ale hotărîrii neclintite cu care poporul nostru merge înainte pe calea luminoasă a socialismului. Prin munca constructivă a poporului, prin politica consecventă de pace a statului nostru, Republica Populară Romînă își aduce din plin contribuția la triumful ideilor păcii și progresului în lume.

Vești de la corespondenții noștri

Fac plivitul păioaselor și prășitul în vie

Membrii întovărășirii din satul Giuluș, raionul Tîrnăveni, îndrumați de organizația de partid și comitetul de conducere al întovărășirii, folosesc fiecare zi bună de lucru la executarea lucrărilor de primăvară. După ce au terminat însămînțatul porumbului și al cartofilor, organizați pe echipe, ei au început plivitul culturilor de toamnă. De asemenea, tot în ultimele zile, întovărășiții au început să prășească cele 8 ha de vie. La plivit se evidențiază întovărășiții Man Valer și Coman Teodor din echipa II-a și Oprișor Vasile și Ion Nistor din echipa III-a, iar la prășitul viei: Vasile Buda, Moldovan Filon și Ion Giulușan.

AUREL ȘEULEAN

Au terminat însămînțările

Zilele călduroase de primăvară au fost folosite din plin și de colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Bălțești, raionul Teleajen, pentru a executa la timp însămînțările. Mobilizînd la lucru toate forțele, și muncind cu avînt ei au izbutit să termine de semănat toate culturile din prima și a doua epocă.

VASILE C. ENESCU

Muncind cu spor

Muncind cu spor membrii întovărășirii agricole „1 Mai" și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Popești-Palanga, raionul Costești, regiunea Pitești, au izbutit ca pînă la sfîrșitul lunii aprilie să termine însămînțările de primăvară. Fruntași la însămînțări sînt întovărășiții Drog B. Ioana, Ilie M. Neață și Simion T. Băilă, iar din sectorul individual, Zamfir St. Albulescu, Dumitru Ilie Dalu, Ilie M. Caramalîu, Ilie B. Pupăză, Gavrilă S. Pupezescu și alții.

GHEORGHE DROG

Au început reparația mașinilor necesare campaniei de vară

In atelierele S.M.T.-ului Tulcea, regiunea Constanța, muncitorii sînt antrenați în lucrările de reparații a mașinilor agricole necesare campaniei de vară. Pînă în prezent ei au și reparat 15 secerători-legători, 4 batoze și o combină.

La executarea acestor lucrări s-au evidențiat mecanicii Petcu Mihai, Topolov Gheorghe, Petre Simion precum și strungarii Oprea Tudor și Ion Chirică.

ȚUȚUIANU MARIOARA

IN RAIONUL OLTENIȚA

Se intensifică întreținerea culturilor

De cum am trecut podul de peste Argeș și am urcat digul ce se întinde pînă spre Dunăre, i-am zărit departe, pe colectiviștii din comuna Chirnogi, care lucrau de zor la prășitul sfeclei de zahăr. Se aflau aci peste 70 de femei și bărbați care zoreau să termine pînă seara de prășit.

— Fiecare familie — mi-a spus brigadierul Berghea Dobre, are de prășit cîte 10 rînduri, în lungime de cîte 480 de metri. Unii — pînă acum la ora 16 — au și terminat lucrul.

Se muncea într-adevăr cu spornicie nu numai în cadrul brigăzii lui Berghea Dobre, ci și în sectorul brigăzii condusă de tov. Negrilă Ion. Am cercetat cu luare aminte calitatea prașilei făcute. Sfecla și-a arătat de-acum frunzișoarele-i verzi și chiar s-a înălțat de-un deget-două. Dar din cauza ploilor, cîmpul a fost năpădit de buruieni pe care colectiviștii nu le cruță. Mînuiesc sapele cu nădejde și cît vezi cu ochii lasă în urmă cu totul curată cultura sfeclei de zahăr.

Aci, în raionul Oltenița colectiviștii au luat exemplu bun din activitatea gospodăriilor agricole de stat „Al. Sahia" din Mînăstirea sau cea din Oltenița care acordă o deosebită atenție întreținerii culturilor.

La gospodăria de stat din Mînăstirea s-a executat prima prașilă pe toate cele 200 de ha cultivate cu floarea-soarelui. La secția Chiselet membrii brigăzii de mecanizare completă condusă de tov. Amfile Damian, au prășit în scurtă vreme cele 45 de ha cu floarea-soarelui cultivate aci; nu s-au lăsat mai prejos nici mecanizatorii din brigada condusă de tov. Aurel Dumitrescu, — tot brigadă de mecanizare completă — care de asemenea au terminat la vreme de prășit celelalte 165 de ha cu floarea-soarelui de la secția Mînăstirea.

Tot la această gospodărie s-au prășit manual pînă în prezent 11 ha din cele 25 cultivate cu cartofi. S-a acordat o atenție deosebită și plivitului unor culturi. Astfel, această lucrare s-a făcut pe 800 de ha cu grîu.

Se intensifică în tot mai mare măsură prășitul și la gospodăria de stat Oltenița. Aci, au fost prășite manual 20 de ha cu cînepă și 6 ha cu sfeclă furajeră. In ziua de 2 mai, s-a început și prășitul florii-soarelui pe 250 de ha folosindu-se deocamdată atelaje, întrucît plantele sînt prea mici pentru a se lucra cu cultivatoarele acționate de tractor. In prima zi, la secția Căscioarele, folosindu-se 6 atelaje s-au și prășit 12 ha cu floarea-soarelui.

La gospodăria de stat Oltenița, în cadrul întreținerii culturilor, inginerii și tehnicienii cercetează cu atenție tarlalele și în vederea combaterii dăunătorilor. Astfel, pe unele parcele cultivate cu floarea-soarelui unde a apărut Tanymecus (rățișoara) s-a și executat o prăfuire cu Hexacloran, folosindu-se o mașină specială acționată de tractorul condus de tov. Rinu Ion.

In întregul raion Oltenița, pînă la 3 mai au fost prășite peste 380 de ha cu sfeclă de zahăr din cele 1.934 de ha însămînțate și aproape 200 de ha cu floarea soarelui din cele 5000 ha cultivate. Totodată, au fost plivite aproape 3.000 de ha cu grîu, dintre care peste 1.500 ha la gospodăriile colective.

Sînt unele gospodării colective care de-acum au terminat primul prășit la sfecla de zahăr. Așa e cazul cu gospodăria „23 August" din Oltenița, cu cele 3 gospodării colective din comuna Chiselet sau cu cele 4 gospodării colective din Spanțov.

Pe zi ce trece, cresc suprafețele prășite și cu floarea-soarelui. De exemplu, la gospodăria colectivă din Spanțov au fost prășite 80 de ha din cele 180 ha cultivate, iar la cea din Radovanu peste 35 de ha din cele 100 ha cultivate.

Socotim pozitiv și faptul că anul acesta S.M.T.-urile Ulmeni și Budești din raion au încheiat contracte pentru a prăși suprafețe mai mari decît anul trecut, astfel încît de îndată ce se vor putea folosi din plin mijloacele mecanizate, tractoriștii vor putea să treacă la lucru sprijinind pe scară largă unitățile agricole cooperatiste din raion, spre a întreține culturile în cît mai bune condiții agrotehnice.

AL. RAICU

S-a aprins „lampa lui Ilici"

In numeroase sate ale patriei noastre se introduce lumina electrică. La această acțiune își dau contribuția numeroși țărani muncitori care execută gropile, transportă stîlpii etc. prin muncă voluntară. In fotografie, un aspect din munca de electrificare în comuna Brădeanu, regiunea Ploești.

Cu tot pămîntul în întovărășire

Nicolae Mănescu a oprit boii la capătul tarlalei și a scos din brazdă mașina de semănat porumb:

— Gata, cu două zile mai devreme, decît am hotărît. Tovarășe Văduva trebuie să faci cinste. In calitate de președinte s-ar cădea, vorbi el vesel.

— Fac nea Nicolae, una pe măsura celor 158 de hectare semănate, glumi Marin Văduva, președintele întovărășirii agricole din Brănești, raionul Filiași, regiunea Craiova.

— Il vezi? vorbi președintele, după ce Nicolae Mănescu plecă. E un om tare vrednic, are peste 60 de ani, dar într-un timp a stat — se poate spune — cu un picior în întovărășire și cu altul afară.

Continuînd vorba, președintele arătă cum în anul 1954, la Brănești, 23 de familii adunau la un loc 18 hectare de teren arabil într-o singură tarla pe malul Jiului. Așa a luat ființă întovărășirea din Brănești. La început recoltele pe care le dobîndeau întovărășiții la hectar nu săltau peste 1.500 de kg, iar la porumb peste 2.000. In al doilea an însă, ei au dobîndit 2.300 kg grîu la hectar. S-au mirat toți din Brănești, dar cel mai mult s-a mirat Nicolae Mănescu, făcînd comparația cu recoltele scoase de el, care erau cu 700 de kg mai mici la hectar decît ale întovărășiților.

Atunci s-a hotărît să intre și el în întovărășire cu un hectar din cele trei cîte le avea. Un an mai tîrziu, Nicolae Mănescu a scos de pe hectarul lucrat în tarla mare 3.000 kg de porumb, adică cu 1.100 de kg mai mult decît de pe un alt hectar pe care-l lucrase de unul singur. Bucuria pe care a avut-o i-a împărtășit-o și lui frate-său:

— Frate Ioane, eu intru cu tot pămîntul, i-a spus el lui Ion M. Mănescu; numai așa sîntem cîștigați.

Apoi omul nostru a stat de vorbă și cu Constantin S. Samfira, Sebastian M. Păisanu, Constantin B. Văduva și cu alții, îndemnîndu-i să vină cu tot pămîntul în perimetrul întovărășirii. Producțiile mari obținute au constituit un argument hotărîtor, astfel că întovărășirea agricolă din Brănești s-a mărit cu sute de hectare. Incetul cu încetul întovărășiții au organizat munca pe brigăzi și echipe pe cele 520 de ha. Munca bine organizată, pe tarlale mari lucrate cu mașinile S.M.T.-ului Filiași, a dat rezultate bune. In '59 întovărășiții au obținut în medie la hectarul de grîu 2.350 de kg iar la porumb 3.160 kilograme.

Acum la Brănești a început prașila la sfecla de zahăr pe cele 16 ha și la floarea-soarelui pe cele 20 de ha, în vreme ce grîul pe care întovărășiții l-au grăpat din primăvară, crește de toată frumusețea pe cele 160 de ha, des ca peria.

Nicolae Mănescu vede bine că și acest lucru se datorește tot muncii în comun, pe tarlale întinse. Nu degeaba a dus el muncă de lămurire cu toți membrii întovărășirii agricole din Brănești să aducă în perimetru tot pămîntul pe care îl dețin.

I. TERBESCU

Fruntași pe ramură

Dacă mergi spre cetatea de foc a oțelarilor Reșiței, e musai să treci prin Bocșa Romînă, un preludiu industrial al marii cetăți de la poalele Semenicului. După vechi înscrisuri și acturi, primele așezări datează din anul 1337. Se pomenește de un proprietar al acestor pămînturi pe nume Boc Ion. Din nu știm ce motive peste două sute de ani moștenitorii lui au vîndut satul.

Alte date memorabile: să reținem că în anul 1848 revoluționarii koșuthiști au înălțat steagul revoluționar pe turla bisericii și au dus lupte de stradă cu trupele regale venite să... instaureze ordinea.

Ocupația din vechime a bocșenilor a fost agricultura. Mai recent, cînd în apropiere s-a descoperit minereu de fier și au început să se înființeze primele întreprinderi capitaliste, unii dintre localnici și-au creat o ocupație nouă: bocșele de mangal. Obștea bocșenilor nu s-a împăcat însă de fel cu noile rînduieli ale proprietarilor capitaliști. Cînd aceștia au construit o linie ferată îngustă de la Ocna de Fier au trebuit să accepte două din condițiile puse de locuitori: societatea să le văruiască biserica în fiecare an, iar trenul să nu alerge cu o viteză mai mare de 3 km. pe oră și obligatoriu în fața lui trebuie să meargă un supraveghetor pentru a se evita orice accident.

Cînd domnii capitaliști au căpătat mai multă osînză, cînd au prins chiag, au început a cumpăra lacomi pămînturile. Bocșenii au trebuit să renunțe tot mai mult la ale lor, au intrat în mină și în fabrici, la meserii noi. Se proletarizau.

Cu 60 de ani în urmă, la Bocșa Romînă s-a înființat o fabrică de unelte agricole. Proprietarii își asumaa intenția de a satisface nevoile, în această privință, ale Banatului și Transilvaniei. Au fabricat pluguri, sape și cazmale, dar nevoile agriculturii erau întotdeauna repede uitate: în primul rînd pentru că țăranii muncitori aveau o extrem de limitată putere de cumpărare: un plug cumpărat trecea cel puțin de la o generație la alta, cît privește alte fabricate acestea rămîneau de domeniul visurilor. Puteau ei rîvni să cumpere o batoză de treierat cu locomobilă? In al doilea rînd, proprietarii treceau deseori capacitatea de producție a fabricii la o producție de război. Era întotdeauna, în trecut, de lucru pentru furnituri militare, și le astîmpăra setea de cîștig.

★

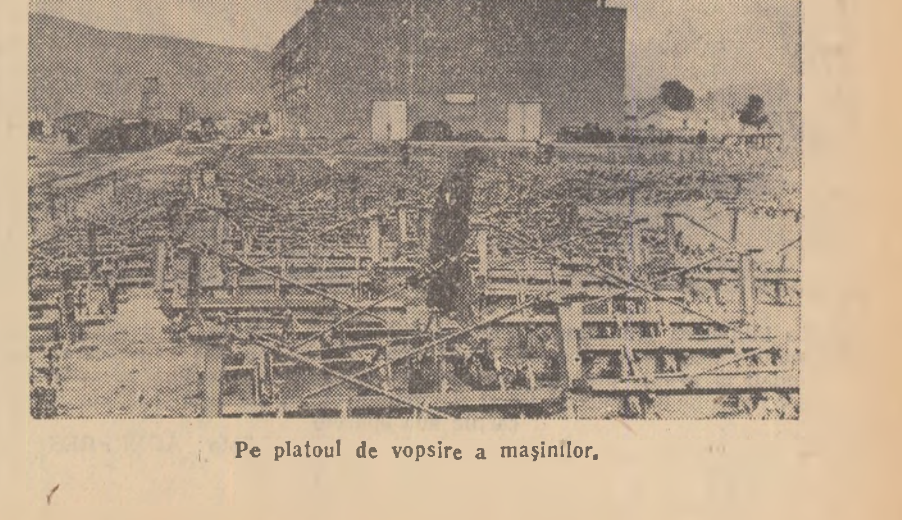
In anii regimului de democrație populară s-au stabilit alte rînduieli la fabrica de mașini agricole din Bocșa Romînă. A fost construită o hală nouă de montaj, o turnătorie spațioasă modernă. A crescut, cum era și firesc, numărul muncitorilor. Utilajul reînnoit aproape în întregime asigură o înaltă tehnicitate a producției. Pentru nevoile noi și mereu crescînde ale agriculturii socialiste, la Bocșa Romînă se fabrică acum cu precădere mașini agricole cu tracțiune mecanică. Mii și mii de asemenea mașini lucrează acum pe ogoarele țării. Aici la Bocșa Romînă a fost fabricat, începînd din anul 1954, cultivatorul purtat în spate dotat și cu distribuitor de îngrășăminte. Despre calitățile lui ar putea vorbi, în afară de mecanizatorii noștri din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, și cei din China și Bulgaria, din R. D. Vietnam și alte țări care l-au importat de la noi.

De aproape doi ani de zile a fost pusă la punct tehnologia cultivatorului purtat în față. Avantajele folosirii acestei mașini mai perfecționate sînt hotărîtoare: munca cu ea poate fi mai ușor de supravegheat, e mai stabilă, acționarea ei cu dispozitive hidraulice e deosebit de avantajoasă.

Dar să trecem puțin prin hala cea nouă de montaj. O echipă lucrează la montarea spatelui cultivatorului C.P.F., alta lucrează cadrul acestuia. Stanțatorii au lîngă ei maldăre de repere gata pentru ansamblat. Fulgere scurte, ca niște descărcări electrice, îți atrag atenția asupra liniei de sudori.

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. 3-a)

Pe platoul de vopsire a mașinilor.

ÎN LUPTELE de la GRON

PETRU VINTILĂ

Lucrurile s-au petrecut aşa. Gheorghe Dumitru Hapaina ne-a pus înainte o sticlă cu ţuică tare ca focul şi o grămadă de mere. Am început să închinăm paharele, lăudînd pe întrecute aroma şi tăria băuturii, iar Gheorghe Dumitru Hapaina se uita la noi cu o mulţumire sinceră şi deschisă. Copilul său se juca prin odaie. Găsise într-o ladă ori într-un scrin, nu ştiu unde, o hîrtie cu o tipăritură străină pe ea, un fel de diplomă. Nu vedeam bine ce anume era, dar nici nu prea eram atent. La un moment dat copilul veni cu hîrtia la mine, să mi-o arate, iar Gheorghe Dumitru Hapaina, îmi spuse stînjenit dintr-o dată, ca şi cum n-ar fi vrut să se laude:

— E brevetul unei decoraţii cehoslovace...

Apoi se întoarse către copil şi-l întrebă supărat:

— Ce-ai avut s-o scoţi de-acolo, bre omule? Ţi-am spus să nu mai umbli în hîrtiile lui taică-tău!

Mi-am aruncat privirile asupra brevetului şi pe cît mă pricepeam stîlcind mai mult cuvintele, am citit acest text: „President Republiky Ceskoslovenske Soldat Gh. Dumitru Hapaina — Rumensko Ceskoslovenskon Medaili za Chrabrost"...

Gheorghe Dumitru Hapaina continua să se uite la mine cu acelaşi aer stînjenit, parcă nu-i venea bine să vedem în el mai mult decît ceea ce voia să pară cu tot dinadinsul. Adică un om modest, liniştit, un om obişnuit şi la locul lui. Dar era prea tîrziu ca să mai poată scăpa de curiozitatea noastră.

— Gronul e o apă cum ar fi Oltul ori Argeşul la noi. Am ajuns cu linia frontului pînă la Gron şi urma să continuăm înaintarea după trecerea acestui rîu. Pînă s-au făcut toate pregătirile, unitatea noastră se fixase în pămînt acolo, ne făcusem gropi individuale, stînd la adăpost şi aşteptînd să primim semnalul de atac. Avînd timp liber, m-am gîndit să scriu o carte poştală acasă la nevastă şi i-am cerut unui prieten al meu, lui Anghel Mihai din Valea Nandrei, să-mi dea o carte poştală, că eu nu aveam. Mă ridicasem în picioare să iau cartea poştală. Eram cu boneta în cap. Nici nu mă înălţasem bine în picioare şi o dată am simţit că boneta zboară din cap, lăsînd acolo în creştet doar o arsură ascuţită. Duc palma la creştet şi-mi simt părul năclăit. Mă uit mirat la palmă şi-o văd plină de sînge. Eram speriat, dar îmi venea să şi rîd: ia uite, m-au împuşcat hitleriştii în cap, dar eu îs viu. Repede sînt dus la postul de prim-ajutor. Doctorul Coroheş, aşa îl chema, zice să fiu dus imediat la spitalul din Mişcolţ. Dar mie nu-mi arde de nici un spital şi de nici un Mişcolţ. Zic: nu vă supăraţi, dom' doctor, eu nu părăsesc poziţia pentru un fleac de zgîrietură. N-a avut doctorul încotro. M-am întors cu capul bandajat în linia întîi. După încă o zi dăm noi atacul la Gron, trecem cursul de apă, facem dincolo un cap de pod, ne întărim bine şi după noi trece tot regimentul. Iată aşa am ajuns la Valaska Bela. Era acolo o înălţime cu două mameloane şi cu o şa arcuită între ele. Îi zicea cota 906. Cam aşa: pe coasta cotei, un stufăriş, iar mai jos, şoseaua. Noi ne aflam la vale. Hitleriştii grămădiseră forţe puternice pe cotă dar drumul pînă la ea era apărat de cîteva cuiburi bine ascunse de arme automate. Cuiburile astea stăteau ascunse în liziera stufărişului. Ne dădeam seama că aci trebuie să fie şi posturile lor de observaţie şi că de aci, prin semnale, reglau tirul aruncătoarelor grele. Eu făceam parte din plutonul sublocotenentului Dancu. Plutonului nostru i s-a dat ordin să ocupe şaua dintre cele două mameloane şi apoi printr-o mişcare de învăluire să cadă în spatele hitleriştilor de pe cota 906. Zis şi făcut, dar cum? Pînă la urmă, sublocotenentul Dancu a hotărît ca mai întîi să trimită o patrulă care să ia prizonieri ori să-i distrugă pe observatorii hitlerişti ce controlau şoseaua de unde erau ei pitiţi în marginea stufărişului. Cine să se ducă? Eu fusesem în dese rînduri în astfel de misiuni şi aveam experienţă.

Toată după-amiaza, împreună cu sublocotenentul Dancu, am cercetat terenul cu binoclul, căutînd să găsim drumul cel mai bun şi cel mai scurt pe care urma să mergem. Aveam să plec în misiune cu încă doi ostaşi. Şi ei, întocmai ca şi mine, se ceruseră voluntari pentru acest lucru greu şi primejdios. Cum spun, de la postul de observaţie, împreună cu sublocotenentul Dancu, am cercetat terenul cu binoclul. După miezul nopţii eram gata de plecare. Aveam pistoale automate, grenade ofensive, un pistol cu rachete şi foarfeci de tăiat sîrma ghimpată.

După miezul nopţii ne-am furişat afară din adăpost. Nu vedeam nici măcar la o palmă în faţa noastră. Era o beznă adîncă, un cer acoperit cu nori şi numai într-un colţ al cerului, vînăt ca cerneala, licăreau slab cîteva stele istovite de depărtare. Dar nu degeaba am cercetat toată după-amiaza terenul cu ajutorul hărţii şi al binoclului! Ştiam, ţineam minte fiecare amănunt al drumului. Am început să urcăm în lungul unei viroage uscate. Cîndva, aci va fi fost albia unui mic torent spumegos, dar acum numai pietrişul, prundişul şi nisipul mai stăteau mărturia apei care va fi curs aci. Dar trebuia să înaintăm în aşa fel, încît să nu clintim nici măcar o singură pietricică din locul ei, să nu facem nici cel mai mic zgomot. Mă gîndeam că în urma noastră, depărtîndu-ne pas cu pas de ei, stăteau tovarăşii noştri, aşteptînd încordaţi, ascultînd fiecare zgomot al nopţii, urmărindu-ne cu gîndul în drumul nostru. Înaintam tîrîş, ordonasem celor doi ostaşi să ne oprim tot la cîteva minute şi să ascultăm dacă nu cumva hitleriştii ne simţiseră. Era o linişte adîncă şi apăsătoare. Se auzea numai apa Gronului cum curgea la vale foşnind şi bolborosind în albia ei de piatră. Înaintînd în sus, mă străduiam pe cît îmi era cu putinţă să recunosc terenul. Trebuia să ajungem pe viroagă în sus pînă la un podeţ de lemn. Am ajuns. O parte din drum, dar nu cea mai grea, era făcută. De aci trebuia să părăsim viroaga, să ieşim din ea şi să înaintăm în curmezişul pantei, spre liziera stufărişului. Ne tîram ca pisicile cînd văd un şoarece într-un cotlon de odaie, eram numai ochi şi urechi. În zori, aşa trebuia să se întîmple, urma să ne găsim undeva foarte aproape de postul de pîndă al hitleriştilor. De fapt în zori începea cea mai primejdioasă parte a acţiunii noastre. Abia atunci urma să ne arătăm în întregime nu numai şiretenia noastră, dar şi curajul. Toţi trei ştiam că nu era de fel uşor lucrul acela. Am ajuns la marginea stufărişului. Ne-am oprit şi am spus în şoaptă celor doi ostaşi din patrulă:

— Intrăm în stufăriş, unul în urma celuilalt. Şi stăm în stufăriş încă două ore, pînă începe să se lumineze de ziuă.

Zis şi făcut. Am intrat tîrîş în stufăriş, cel dintîi. În urma mea, aproape la cîte o jumătate de pas, veneau tîrîş ceilalţi doi. Cred că şi o sălbăticiune, o jivină a pădurii, nu ne-ar fi putut simţi în mersul nostru. Alunecam pe pămîntul jilav ca nişte şopîrle. Pipăiam cu palmele locul în faţa mea şi apoi mă tîram cîte o jumătate de metru. Iar întindeam braţele, iar pipăiam pămîntul şi apoi din nou mă tîram printre tufişurile de tufani. Pot zice că n-am clintit nici o creangă din locul ei. Eram una cu pămîntul, dar tot timpul mă gîndeam îngrijorat cum aveam să procedez în zori. Dacă am greşit cumva drumul şi m-am înfundat prea mult în stufărişul de tufani? Dacă am lăsat în urmă sau într-o parte, postul de pîndă hitlerist? Simţeam ce răspundere grea apasă pe umerii mei, dar n-aveam decît un singur gînd să izbutesc, să duc pînă la capăt ordinul primit.

În sfîrşit, tot în şoaptă, am poruncit oprirea. Ce-aş mai fi tras o ţigară, cu cît nesaţ aş fi fumat, dar chiar dacă aş fi avut la mine zece pachete de ţigări, tot n-aş fi aprins nici una. Cum să aprinzi o ţigară, cînd te afli în patrulă şi cînd poate că nu te despart de inamic nici măcar douăzeci ori treizeci de paşi? Dar mă gîndeam şi eu aşa la ţigări. Apoi, nu ştiu de ce, îmi venea să şi rîd, gîndindu-mă ce-or să se mire hitleriştii în zori, cînd au să facă ochi şi au să ne vadă sub nasul lor, cînd nici nu ne ştiu jos, dincolo de taluzul şoselei? Niciodată ca atunci nu mi s-a părut că timpul trece aşa de încet. Parcă încremenise şi nu se mai scutura bezna nopţii din jurul nostru. A trecut un ceas ori două, poate că şi mai mult. În sfîrşit, la răsărit a început să se arate o geană de lumină vînătă, sticloasă şi rece, îndepărtată. Veneau zorii. Parcă nici să clipesc nu mai vrolam, ca să prind cel dintîi amănuntele terenului din jurul nostru. Cum ne mai băteau inimile. Uite-aşa făceau: toc-toc-toc, tic-tic-tic! Pe încetul bezna din jurul nostru s-a topit, am putut vedea tufanii sub care stăteam ascunşi, apoi am început să vedem tufanii mai depărtaţi şi, în sfîrşit, am putut zări valea şi înălţimea întreagă. Îmi făcusem de pomană grijă peste noapte. Nu greşisem drumul, nu ne abătusem de la el nici măcar cu un pas. Ne-am tîrît din nou vreo cincizeci de paşi spre marginea stufărişului şi de aci, oprindu-ne în loc, am cercetat locul. Postul de pîndă era acolo, la vreo treizeci de metri depărtare. Auzeam glasurile hitleriştilor care, îngheţaţi, ieşiseră din adăpost şi îşi mişcau braţele ca să se dezmorţească. I-am numărat. Erau patru hitlerişti şi între ei era unul îmbrăcat ca la aviaţie şi părea să fie subofiţer sau chiar ofiţer.

El se uita departe, în vale, acolo unde se vedea albind brîul de piatră şi asfalt al şoselei. Nici prin gînd nu le trecea acelor hitlerişti că în spatele lor, în preajma lor, erau trei ostaşi romîni la pîndă, gata să sărim asupra lor ca nişte vînători asupra unei vizuini de porci mistreţi ori de vulpi. Unul dintre hitlerişti începuse a rîde, povestind nu ştiu ce glume, nu ştiam nemţeşte, dar îl auzeam cum spunea „fonf-fonf-fonf-niht-abăr"... „Măi să fii tu al dracului, ce de „fonfuri" ai să vezi tu acum!" mă gîndeam eu la clipa cînd vom sări asupra lor. În cîteva clipe mi-am făcut planul şi l-am spus celor doi ostaşi: eu trag o rafală scurtă asupra comandantului lor şi imediat strigăm la ceilalţi trei să se predea.

Îmi făceam ideea că rămaşi fără comandant, cei trei soldaţi hitlerişti vor fi luaţi ca din oală, pe nepusă masa. N-am greşit. Aşa s-a şi întîmplat. Am luat pistolul automat, l-am pus la ochi am ţintit şi am tras o rafală scurtă, patru sau cinci cartuşe. În clipa următoare toţi trei am şi dat strigăt spre ceilalţi:

— Predai!

Ieşisem din stufăriş şi dintr-un salt am şi fost lîngă ei. Armele lor erau în adăpostul betonat, iar ei erau afară cu mîinile goale. Comandantul lor căzuse fulgerat de rafala pistolului meu şi stătea cu faţa în jos, chircit, cu mîinile sub el, pe burtă. Îi vedeam faţa dintr-o parte, rînjind îngrozit. Era mort. Am luat mitraliera din adăpost, un porthart de-al ofiţerului, pe cei trei hitlerişti şi ne-am înfundat repede în pădurea de tufani. Aci eram la adăpost, nu ne puteau vedea hitleriştii de pe cotă. Am ajuns la viroagă, la podeţul de lemn şi, acoperiţi de teren, am coborît pînă la şosea.

Misiunea noastră reuşise. Pornind pe urmă la atac, compania noastră a ocupat cota 906 în faţa căreia pînă atunci fusesem nevoiţi să luptăm cîteva zile fără răgaz...

Fără observatorii aşezaţi în cazemata de la marginea stufărişului, hitleriştii de pe înălţime erau ca nişte oameni orbi, care nu mai vedeau nimic. Cînd am aflat şi am înţeles ce însemnătate avea cazemata şi postul de observaţie capturat de noi, m-am bucurat nespus că am putut să-mi împlinesc ordinul primit de la comandant. Am fost chemat la statul major al regimentului şi, împreună cu cei doi soldaţi, am fost decoraţi pentru fapta noastră de arme.

Aşa a fost la Valska Bela. Sfîrşitul războiului nu mai era departe, el ne-a apucat la Visoky. Nu mai uit, de la Visoky ne-au luat cu camioanele ca să participăm şi noi la defilarea victoriei în Praga. Am defilat în mijlocul unei mari mulţimi de popor, care arunca flori înaintea noastră şi care ne făcea semne prieteneşti, de recunoştinţă cu mîinile. Asta a fost în ziua de 9 Mai 1945, la Praga...

Schiţa de faţă face parte dintr-un volum de povestiri, ce va apare în curînd, închinat luptelor duse de ostaşii romîni alături de armatele sovietice pentru zdrobirea cotropitorilor hitlerişti.

Un colţ al grădiniţei de copii din Murgeni, regiunea Iaşi.

Activitate culturală în pas cu viaţa

În satul Şumal, raionul Şimleul Silvaniei, se duce o rodnică activitate culturală. Astfel, în cadrul căminului cultural brigada artistică de agitaţie este o oglindă fidelă a tot ceea ce s-a făcut şi se face în sat. Ea arată sîrguinţa cu care cetăţenii de aici au construit o şcoală nouă, un cămin cultural, o grădiniţă, dispensarul. Ea laudă pe cei care muncesc neostenit ca să-i atragă pe ţăranii muncitori în întovărăşirea agricolă. Alături de brigada artistică de agitaţie rezultate bune are şi echipa de teatru. În repertoriul ei, echipa de teatru are piese ca: „Logodna furtunoasă" şi „Cremene le ştie pe toate", recent jucate pe scena căminului. Instructoarea Victoria Măriaş a muncit cu răbdare şi migală pînă cînd Maria Pintea, Gheorghe Strava, Cornelia Tămaş sau Florian Olteanu, au izbutit să interpreteze rolurile încredinţate. Rezultatul acestei strădanii s-a văzut şi la faza raională a concursului bienal „I. L. Caragiale" unde formaţia a ocupat locul II.

★

Locuitorii din Şumal îşi petrec în mod plăcut şi instructiv timpul liber şi atunci cînd răsfoiesc filele unei cărţi. Şi acest lucru e la ordinea zilei. În sat n-a rămas casă în care să nu fi răzbit cartea. Ioan Bajoreanu, bibliotecarul voluntar al căminului cultural munceşte cu dragoste pentru ca să sporească necontenit numărul cititorilor. Printre aceştia se numără Simion Scurt în vîrstă de 78 de ani, care a citit 35 de cărţi în acest an. Multe cărţi au citit şi întovărăşiţii Gavril Puşcaş, Ioan Dragoş şi alţii. Mult au fost solicitate de către cititori cărţile „Pămînt desţelenit", „Cuscrii", „Brazdă peste haturi" şi altele.

După cum se vede la căminul cultural din Şumal munca culturală se desfăşoară intens. Într-un cuvînt tot ceea ce se face la acest cămin cultural este în pas cu viaţa.

AL. SILAGHI
corespondent

„Am omul meu la Departament"

Ghergheli Mihai este om cu experienţă în forarea fîntînilor. Cu ani în urmă lucra cu două truse de foraj prin satele bănăţene cîştigînd banii destul de uşor. De fapt, alţii munceau, iar el încasa. Vorba aceea: Calul trage şi birjarul ia banii!

Numai că, de la o vreme, oamenii au început să nu mai apeleze la antreprenori particulari, pentru lucrări de foraj. De aceasta s-a convins şi Ghergheli. Treburile nu-i mai mergeau strună. Ce n-ar fi dat el să poată născoci o afacere din care banii să-i pice fără prea multă trudă! Şi, tot frămîntîndu-şi creierul, şi-a amintit că la Departamentul Gostat are o veche cunoştinţă a familiei sale, care poate că l-ar putea ajuta într-un fel sau altul. Fără să stea pe gînduri, Ghergheli a venit în Capitală şi a poposit la familia Raţiu. Ce coincidenţă! Raţiu Gheorghe era şeful serviciului de construcţii din Departament! Era tocmai omul care-i trebuia!

Cum s-au desfăşurat lucrurile, desigur că cititorul îşi dă perfect de bine seama, ştiind că, în scurt timp după aceea, tov. Raba Pavel, şeful serviciului Construcţii de la Trustul Timişoara căruia nu-i plăceau ochii lui Ghergheli, a fost înlocuit cu ing. Mare Anton, iar după această aşa-zisă întîmplare, aceluiaşi Trust i se repartizează suma de lei 1.000.000 pentru forări. Bineînţeles că, şeful serviciului construcţii de la Trustul Gostat Timişoara a ascultat sfaturile lui Raţiu Gheorghe din Direcţia construcţiilor a Departamentului. Se putea oare să-ţi refuzi superiorul?! Nici decum şi Ghergheli Mihai a primit imediat lucrările pentru forarea fîntînilor la G.A.S. Teremia Mare, Semlac şi Sînnicolau Mare. Ghergheli era în culmea fericirii. Îşi văzuse omul visul cu ochii! Vezi? Adevăratul prieten la nevoie se cunoaşte! Şi Ghergheli cu devizele aprobate de Trust (bineînţeles de „gură cască" care au avut „orbul găinilor" şi n-au văzut ce se ascunde în dosul hîrtiilor), s-a apucat de treabă. Întîi şi-a convocat consiliul de familie şi-a pus la cale deschiderea şantierelor. Nu era chiar uşor de lucrat pe trei şantiere cu cei cinci membri ai familiei! Totuşi, după multă chibzuinţă, lucrurile au fost puse la punct şi, pe fişele de pontaj au apărut, în ordinea gradului de rudenie, maiştri foratori: Ghergheli Mihai, şeful echipei, Ghergheli Ştefan, în vîrstă de 16 ani, fiul său, elev la şcoala medie, Ghergheli Iosif, fratele antreprenorului, Ghergheli Mişu, nepotul antreprenorului şi Doboş Mihai, cumnatul antreprenorului. Într-adevăr, reuşise antreprenorul să-şi facă o echipă straşnică care putea să lucreze în antrepriză la Gostat mult şi bine. Sub privirea tehnicienilor „gură cască" de la Trust şi din gospodăriile amintite, familia Ghergheli încasa bani nemunciţi. Numai între 24 octombrie şi 10 noiembrie 1959, antreprenorul Ghergheli Mihai a încasat 3.247 lei; între 10 august—25 septembrie 1959, Doboş Mihai, cumnatul său, a încasat 6.459 lei. Recordul în materie se pare că l-a obţinut Ghergheli Ştefan, care, la o vîrstă de 16 ani, ocupat fiind şi cu şcoala, a fost retribuit între 15 august—25 septembrie 1959 cu suma de 6.069 de lei. O carieră de adevărat „copil minune". Cîţi dintre semenii lui pot cîştiga la această vîrstă peste 4.500 de lei lunar? După cum se vede, familia Ghergheli s-a înţeles de minune! Ea a reuşit să încaseze de la gospodărie, prin metode necinstite, 52.596 de lei. Se pune întrebarea: Cum de a putut Ghergheli Mihai să sustragă această sumă din G.A.S.? Aceste nereguli au fost posibile, deoarece, ing. Mare Anton, şeful serviciului construcţii al Trustului Gostat, nu a efectuat nici un control pe şantierele respective, pentru că Ghergheli ştia că-l are în spate pe Raţiu Gheorghe din cadrul Direcţiei de construcţii a Departamentului. De altfel, Ghergheli — care spunea adesea: „am omul meu la Departament" — n-a rămas îndatorat faţă de Raţiu. „O mînă spală pe alta" — spunea el în familie. Şi, ori de cîte ori venea în Bucureşti, îşi invita prietenul la restaurant unde luau masa împreună, iar Ghergheli făcea plata. Şi ca să dovedească lui Raţiu ce „suflet nobil" are el, Ghergheli voia să-i pregătească o „surpriză". Într-una din zile, Ghergheli a hotărît să ofere familiei Raţiu o bicicletă pentru o fetiţă. Dar, mergînd în oraş şi negăsind o bicicletă cum îi dorea inima, Ghergheli Mihai a oferit soţiei lui Raţiu Gh. suma de 1.000 de lei, ca să cumpere bicicleta mult dorită. Ce nu face omul să obţină o lucrare în antrepriză la Gostat, şi, mai ales, o lucrare în care nimeni nu-şi vîră nasul. Iată însă, că tocmai cînd Ghergheli se credea în mai mare siguranţă, corpul de control al Departamentului a descoperit că el şi familia sa se înfruptă din plin din avutul obştesc sub oblăduirea lui Raţiu Gheorghe şi Mare Anton. Celor doi salariaţi ai Gostatului li s-au desfăcut contractele de muncă pentru atitudine de „gură cască" şi înlesnire de sustragere din avutul statului. Actele din care rezultau pagubele aduse gospodăriilor de stat au fost înaintate organelor de justiţie pentru a-i pedepsi cum se cuvine pe cei care nu s-au mulţumit cu cîştiguri cinstite.

PETRE ZBIRLEA

Colectiviştii aplică cele învăţate la cercurile agrozootehnice

Iarna trecută şi în gospodăria colectivă „Victoria" din comuna Dragoş Vodă, raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti, şi-au desfăşurat activitatea cursuri agrozootehnice de masă la care au urmat 120 de colectivişti. Pe baza unei tematici strîns legate de problemele specifice gospodăriei, colectiviştii şi-au însuşit o serie de cunoştinţe preţioase. Lectorii care au asigurat funcţionarea acestui curs, ing. agronom Emilia Glejinschi şi învăţător Andrei Grigore, s-au străduit să facă expuneri care să fie cît mai bine înţelese de colectivişti.

Acum, în desfăşurarea campaniilor agricole, se văd cel mai bine roadele învăţămîntului agrozootehnic de masă. Şi, într-adevăr, din felul în care lucrează mulţi dintre membrii gospodăriei colective „Victoria" se simte că lor le sînt de un real folos cunoştinţele căpătate la cursurile pe care le-au urmat în iarnă. Anul trecut, de pildă, operaţia de reglare a semănătorii la semănatul porumbului o făceau numai brigadierii. Acum o serie de colectivişti, printre care şi Dumitru Dobre, au făcut cu uşurinţă o asemenea operaţie. Pe tinerii Marcu Bucur, Gh. Stoica, Costică Pletea şi alţii, cunoştinţele căpătate la curs i-au ajutat să facă cu mai multă pricepere împrăştierea, cu ajutorul maşinilor respective, a îngrăşămintelor chimice, iar pe colectiviştii Ion B. Ştefan, Theodor Bundă şi alţii să aleagă şi să sorteze ştiuleţii de porumb pentru sămînţă, potrivit cerinţelor agrotehnicii.

Şi celor opt brigadieri din gospodărie, cunoştinţele căpătate la curs le-au fost folositoare. În acest an, brigadierii Petre Alexandru şi Gh. Păduraru, bunăoară, au putut să identifice şi să ia măsuri mai rapide şi eficace de combatere a atacului de „Zabrus" la grîu.

În ceea ce-i priveşte pe îngrijitorii de animale, ca tov. Ion Papuc, Constantin Manciu, Moise Dumitru şi alţii, cunoştinţele căpătate la curs îi ajută să facă o furajare raţională a animalelor, ţinînd seama de greutatea corporală şi productivitatea fiecărui animal. În acest fel, s-a izbutit sporirea simţitoare a producţiei de lapte.

În cadrul cercurilor agrozootehnice de masă s-a subliniat — în lumina indicaţiilor date de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959 — importanţa deosebită pe care o are porumbul pentru siloz în vederea dezvoltării sectorului zootehnic. Cunoştinţele căpătate la învăţămînt i-au ajutat pe colectivişti să înţeleagă de ce este necesar să mărească suprafaţa semănată cu acest furaj preţios şi să sporească producţia la hectar. Ca atare, în acest an gospodăria colectivă a semănat cu porumb pentru siloz o suprafaţă de 5 ori mai mare în comparaţie cu cea din anul trecut. Pentru ca recoltarea şi însilozarea întregii producţii să se facă în condiţii optime, colectiviştii au însămînţat porumbul pe etape, la 6-7 zile una de alta.

Cunoştinţele obţinute la învăţămîntul agrozootehnic de masă îi ajută, după cum se vede, şi pe colectiviştii din comuna Dragoş Vodă să muncească mai bine, mai cu spor.

Prof. MARIUS GROPPOŞILA
corespondent

Însemnări

Brigada artistică de agitaţie în sprijinul producţiei

Nu de mult, în oraşul Băileşti, reşedinţă a raionului cu acelaşi nume, s-a desfăşurat faza raională a concursurilor echipelor artistice şi brigăzilor de agitaţie. Cu acest prilej, numeroase formaţii artistice ale căminelor culturale, din unităţi agricole socialiste şi din alte instituţii, au prezentat pe scena casei de cultură a oraşului, bogate şi interesante programe artistice care, au fost mult aplaudate de juriul concursului şi de spectatori. De mult succes s-a bucurat echipa artistică de agitaţie înjghebată din artiştii amatori ai gospodăriei agricole de stat Băileşti.

— Programul cu care s-au produs artiştii noştri pe scena casei de cultură, a stîrnit mult interes, în rîndurile celor prezenţi aci. Aplauze furtunoase a cules brigada noastră artistică de agitaţie, mi-a spus tovarăşa Maria Stroe, responsabila culturală a comitetului sindicatului, şi cu ocazia spectacolelor prezentate în comunele de prin împrejurimi, ca, de pildă, Galicea Mare, Negoiu şi altele. De altfel, premiul I obţinut la acest concurs, a mai adăugat tovarăşa Stroe, e o dovadă în plus care oglindeşte pe deplin rodnica activitate cultural-artistică din gospodăria noastră.

— Şi ce cuprinde repertoriul brigăzii? am întrebat-o pe interlocutoarea mea.

— Scenete şi cuplete axate pe activitatea oamenilor şi unităţii noastre.

Am răsfoit programul brigăzii. Aci, erau trecuţi nume de oameni harnici care lucrează cu elan şi dragoste pentru realizarea sarcinilor pe care le au la locul lor de muncă. Laude li se aduceau tractoriştilor P. Preda şi I. Coman care tot timpul se află printre fruntaşi la arături şi însămînţări; Trecuţi prin ţepii usturători ai criticii brigăzii, sînt şi acei lucrători ai gospodăriei care nu întotdeauna dau dovadă de conştiinciozitate faţă de muncă. Ion Cervea de la sectorul taurine, de pildă, a fost criticat pentru că într-o perioadă nu îngrijea şi hrănea la timp animalele pe care le avea în primire. De asemenea, a fost criticat şi contabilul Ion Balaci, care mai mult stătea prin birouri. Nici Gheorghe Petrescu, magaziner la secţia mecanică, care pentru eliberarea unei pluliţe cerea să i se aducă aprobări scrise cu numeroase semnături, n-a scăpat de critică.

— Bine au mai fost „prinşi" şi satirizaţi de ţepii brigăzii, aceşti tovarăşi îmi mai spunea tov. Stroe. Acum îngrijitorul Cervea e fruntaş în sectorul zootehnic, contabilul Balaci a mai „rupt-o" cu biroul, iar Petrescu nu mai cere prea multe aprobări pentru eliberarea unei piese de schimb...

...În ziua cînd am fost la gospodăria agricolă de stat Băileşti, brigada artistică de agitaţie avea repetiţie pentru prezentarea în premieră a unui nou program. „Artiştii" Constantin Pîrvulescu, Ion Anghel, Ion Babeş, mecanici agricoli, Ignat Bădele, brigadier zootehnic şi toţi ceilalţi componenţi ai brigăzii, interpretau noile roluri sub supravegherea atentă a instructorului Ion Iordache. Erau roluri care şi de astă dată reflectau viaţa şi munca oamenilor şi a gospodăriei de stat Băileşti. Şi de astă dată pe prim plan erau trecuţi fruntaşii şi bineînţeles nu erau „uitaţi" codaşii.

— Pe cînd „premiera"? l-am întrebat pe tov. Iordache.

— Peste cîteva zile. Şi cu acest program ne vom prezenta şi la faza regională.

GH. BACIU

La biblioteca din comuna Polovraci, regiunea Craiova, se desfăşoară o rodnică activitate. Deseori, bibliotecara Maria Dumitra — pe care o vedeţi în primul plan în fotografie — organizează standuri de cărţi în aer liber, unde numeroşi tineri şi vîrstnici vin să consulte şi să cumpere cărţile nou apărute

Foto: AGERPRES

3.485 de ţărani au ascultat brigada ştiinţifică

În cîteva luni, brigada ştiinţifică a casei raionale de cultură din Buhuşi a vizitat multe din satele şi comunele raionului. La Borleşti, Costişa, Rediu, Cîndeşti şi altele, în sălile căminelor culturale s-au adunat sute de ţărani vîrstnici şi tineri care au ascultat interesante răspunsuri la întrebările puse.

În comuna Cîndeşti, brigada ştiinţifică a avut peste 650 de ascultători. Membrii brigăzii au vorbit ţăranilor muncitori despre originea şi vîrsta pămîntului, despre prevenirea bolilor şi microbilor la oameni ca şi despre cele mai bune metode de îngrijire şi creştere a animalelor.

La numeroasele întrebări care s-au pus de către ascultători au răspuns profesorul C. Şentea, doctorii Enache Gr. şi V. Tanasciuc.

Pînă de curînd, brigada ştiinţifică a fost ascultată cu mult interes de peste 3.485 de ţărani muncitori din comunele raionului.

TACHE VASILACHE
corespondent

Economiile în centrul preocupării grupelor sindicale

Dacă poposeşti în aceste zile la sediul S.M.T.-ului Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, nu îi vei găsi decît pe contabili. Restul personalului — mecanicii de atelier, tovarăşii din conducere — se află pe teren.

Tractoriştii staţiunii zoresc să termine cît mai grabnic lucrările de primăvară contractate cu cele 9 gospodării colective şi 50 de întovărăşiri agricole deservite.

Un sprijin puternic în muncă îl au mecanizatorii din partea comitetului sindicatului, care, îndrumat de organizaţia de partid, îi mobilizează pe mecanizatori să folosească întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, întrecîndu-se unii pe alţii pentru randamente zilnice cît mai mari.

O mare atenţie acordă comitetul sindicatului problemei economiilor. Anul trecut mecanizatorii de la S.M.T. Reghin au realizat planul anual în procent de 113 la sută, obţinînd în acelaşi timp economii în valoare de 160.000 de lei şi reducînd costul hantrului de la 124 de lei cît era planificat la 117 lei.

În primăvara acestui an, S.M.T.-ul trebuie să execute lucrări echivalente cu 8.000 de hantri. Organizînd temeinic munca, folosind fiecare „fereastră" bună de lucru (în acest raion a plouat intens zile de-a rîndul în luna aprilie) mecanizatorii executaseră pînă de curînd peste 3.500 de hantri din care aproape 1.000 la însămînţări.

— La ieşirea brigăzilor în campanie, mi-a spus tov. ing. Fulop Andrei, directorul staţiunii, comitetul sindicatului nostru a organizat o adunare generală în cadrul căreia, prelucrînd sarcinile de plan pe brigăzi, a pus un accent deosebit pe realizarea a cît mai importante economii, atît la consumul de piese de schimb, cît şi la carburanţi şi lubrifianţi. În fruntea acestei acţiuni se află brigăzile de utemişti care lucrează la Fărăgău, Poarta, Ideciu, Voivodeni Breaza şi Vătara.

Cum anume procedează comitetul sindicatului pentru ca angajamentul luat de către mecanizatori de a realiza în acest an economii în valoare de peste 190.000 lei să fie nu numai îndeplinit ci şi depăşit?

După fiecare decadă, în cadrul celor 9 grupe sindicale de la brigăzi se analizează pe lîngă volumul de lucrări executate de fiecare tractorist şi consumul de piese de schimb şi carburanţi. Centralizîndu-se rezultatele, fruntaşii sînt popularizaţi apoi atît prin foaia volantă ce se scoate decadal cît şi la gazeta de perete, iar codaşii criticaţi cu severitate atît în cadrul consfătuirilor respective de producţie cît şi în foaia volantă. Astfel, mecanizatorii Goczti Gh., care şi-a realizat de-acum planul campaniei de primăvară, Demeter Al., Moldovan Miron, Goia Ioan, Naghi Iosif şi alţii sînt evidenţiaţi în ultima foaie volantă atît pentru faptul că au obţinut cele mai frumoase procente, cît şi pentru economiile dobîndite.

Membrii grupelor sindicale au fost educaţi să ia atitudine împotriva leneşilor şi risipitorilor. De exemplu, în foaia volantă este criticat cu asprime tov. Dănilă Ştefan, şeful brigăzii a 7-a care lucrează la gospodăria colectivă din Ideciu, deoarece, la controlul făcut pe teren, la brigada lui s-a găsit motorină scursă sub cisterna de alimentare, fapt ce dovedeşte că aci nu s-a acordat atenţia cuvenită evitării risipei de carburanţi. De asemenea, în foaia volantă sînt criticaţi pe bună dreptate mecanizatori ca Mihai Iosif şi Burian Simion care n-au dovedit suficientă grijă faţă de tractoarele pe care le au în primire deteriorînd unele organe de maşină din cauza neglijenţei cu care au lucrat (tov. Burian Simion de exemplu, a deteriorat atît căruciorul cît şi farul tractorului; manevrînd greşit el a izbit tractorul de un mal).

În mare măsură la obţinerea unor cît mai importante economii de carburanţi contribuie şi faptul că serviciul de exploatare al S.M.T.-ului fixează pentru fiecare mecanizator itinerarii de deplasare cît mai scurte. De asemenea, unele brigăzi ca cele care lucrează la gospodăriile colective din Batas, Legic, Dedrad şi Goreni, au fost permanentizate. În caz că unele tractoare au nevoie de reparaţii uşoare, acestea se efectuează chiar la atelierele de fierărie ale gospodăriilor respective fără a mai fi nevoie să fie deplasate la atelierul mecanic al staţiunii.

ION DRINCU

Din experiența gospodăriilor colective din regiunea Constanța

Construcții multe, bune și ieftine

Cine străbate acum meleagurile dobrogene nu poate să nu remarce mulțimea de construcții nou ridicate de către gospodăriile colective: grajduri, maternități, îngrășătorii, saivane, magazii pentru cereale etc. In perioada anilor 1958 — 1959, ca urmare a dezvoltării continue a sectorului zootehnic, gospodăriile colective din regiunea Constanța au construit 3.570 diferite obiective, adică cu aproape 1.000 de obiective mai mult decît au fost realizate de la începutul colectivizării agriculturii și pînă la sfîrșitul anului 1957. În 1959 au fost ridicate un număr de 1757 de diferite construcții.

Colectiviștii din această regiune au acumulat o foarte bună experiență în domeniul construcțiilor. Așa de pildă în executarea acestora, ei au căutat soluții care să ducă la realizarea unor adăposturi trainice, sănătoase și ieftine. In acest scop s-au folosit pe scară largă materiale din resurse locale, care se găsesc în cantități mari în toate părțile regiunii, iar manopera se face în regie proprie de către brigăzile de construcții alcătuite din colectiviști.

Astfel, au fost înlocuite în totalitate fundațiile din beton care erau foarte scumpe. Acestea se fac acum din piatră, ce se găsește din abundență în regiune. Fundațiile din piatră sînt tot atît de bune ca și cele din beton. Au fost înlocuite zidăriile din cărămidă presată cu zidărie din piatră, chirpici, ceamur sau cărămidă de mînă confecționată cu posibilități locale.

Colectiviștii au căutat să înlocuiască o serie de alte materiale necesare la ridicarea construcțiilor ca, de pildă, lemn, țiglă, scîndură și carton asfaltat pentru acoperiș, var, nisip și ciment pentru tencuieli, cu materiale mai ieftine. In gospodăriile din apropierea bălților, de exemplu, în locul învelitoarei de țiglă se folosește învelitoarea de stuf. Acolo unde nu există stuf, pentru a ieftini totuși costul învelitorii, astereala din scîndură și carton asfaltat a fost înlocuită cu plasă de stuf sau nuiele care se lipește cu argilă în amestec cu paie și peste care se așază apoi țigla. De asemenea, la construcțiile a căror pereți sînt făcuți din chirpici sau ceamur a fost înlocuită aproape peste tot tencuiala din mortar de var, nisip și ciment cu mortar de argilă-nisip și adaus de ciment sau lipitură de argilă. A fost înlocuit de asemenea și tavanul din scîndură cu panouri din bețe de floarea-soarelui.

Amploarea pe care a luat-o în anul 1959, folosirea în construcții a materialelor din resurse locale, ne-o arată cele 10.250.000 bucăți cărămizi, 450.000 bucăți țiglă confecționate pe plan local, 2.500 tone de var ars în cuptoarele gospodăriilor colective, 2.325.000 maldăre de stuf recoltat din bălți de către colectiviști, 78.000 mc de piatră, 10.000 mc de pietriș și 45.000 mc de nisip scos din carierele deschise de către membrii gospodăriilor colective, precum și cei 2.500 mc de lemn construcție rurală folosit în construcții.

In anul trecut, gospodăriile colective din regiunea Constanța au confecționat cu 1.500.000 bucăți cărămizi, 250.000 bucăți țigle și au ars cu 500 tone mai mult var decît în 1958.

Prin confecționarea și folosirea acestor materiale la ridicarea construcțiilor, gospodăriile colective au reușit să realizeze mari economii și astfel să reducă simțitor prețul de cost al adăposturilor. Numai prin confecționarea cărămizilor și arderea varului s-au economisit în anul trecut peste 4.000.000 lei, față de cît i-ar fi costat pe colectiviști dacă ar fi cumpărat aceste materiale. Pe de altă parte, lucrările au putut continua în tot timpul anului. Iarna, de exemplu, colectiviștii recoltează stuf din bălți, confecționează plase de stuf sau nuiele și panouri din bețe de floarea-soarelui. Primăvara, de timpuriu, ei scot piatră și nisip, înlesnind astfel începerea lucrărilor la timp și terminarea lor înainte de venirea gerului.

Folosind materiale confecționate în gospodărie sau procurate pe plan local, membrii gospodăriei colective „Bela Breiner" din comuna Negru Vodă, de pildă, au putut termina din vreme cele 2 grajduri, o maternitate, o îngrășătorie, două cotețe pentru păsări și alte 3 construcții, iar prețul de cost al grajdurilor a fost de numai 1.100 lei pe cap de animal, față de 1.700 cît prevede baremul. Colectiviștii din Oltina, raionul Adam Clisi, au executat, la cele 2 grajduri ridicate în 1959, fundația din piatră, zidăria din chirpici, șarpanta din lemn de brad combinat cu lemn C. R., învelitoarea din țiglă așezată pe astereală de stuf, iar tencuiala exterioară și interioară din mortar cu argilă. Ca urmare, cele două grajduri a 50 capete fiecare i-au costat numai 117.000 lei. La cele șapte obiective ridicate în anul trecut, gospodăria colectivă din Oltina a realizat o economie de 180.000 lei, bani ce au fost folosiți pentru procurări de animale. O economie de peste 500.000 lei au realizat și colectiviștii din Sinoie, raionul Istria, la cele 12 obiective ridicate în 1959.

Un număr de peste 16 obiective au ridicat în anul trecut și colectiviștii din comuna Perișoru, raionul Fetești. Folosind la lucrările de construcții numai materiale din resurse locale, ei au realizat o economie de peste 700.000 lei. Colectiviștii au confecționat cu mijloace proprii 700.000 cărămizi, podina din scînduri peste grinzi a fost înlocuită cu panouri din bețe de floarea-soarelui, iar astereala a fost înlocuită cu plasă din stuf. Lipitura a fost făcută din pămînt cu paie. Toate cele 16 construcții, printre care 2 grajduri a 50 capete vite mari, o maternitate cu 24 boxe, 5 cotețe pentru păsări a 1.000 capete, o magazie de cereale a 20 vagoane și altele, au costat doar 340.000 lei.

Printre gospodăriile colective din regiunea Constanța care au ridicat în anul trecut numeroase obiective agrozootehnice trainice, igienice și ieftine se pot enumera și cele din comunele Șocariciu care a ridicat 19 obiective și a realizat 650.000 lei economii, Cocargeaua 41 obiective și 500.000 lei economii și multe altele.

Mergînd pe linia sporirii în continuare a numărului de animale (numărul taurinelor va crește cu aproape 20.000 de capete, cel al scroafelor fătătoare cu peste 5.000 capete, cel al ovinelor cu mai bine de 225.000 capete, iar al păsărilor matcă cu peste 320.000 capete) colectiviștii din această regiune și-au trecut în planurile pe acest an să ridice 1.715 noi construcții agrozootehnice. Astfel, se vor construi 219 grajduri pentru vite mari, 187 maternități și îngrășătorii, 354 cotețe pentru păsări, 183 salvane, 60 magazii și altele.

Cele mai multe construcții vor fi ridicate în gospodăriile colective din comunele Mihai Viteazu (18 obiective) Cogealac, Fîntînele și Sinoie (cîte 11 obiective) Dobromir Deal (9 obiective), Cobadin (12 obiective), Pecineaga (10 obiective) și altele.

Experiența anilor trecuți le-a arătat colectiviștilor că începînd lucrările de construcții de îndată ce se desprimăvărează se pot executa în bune condiții un mare număr de obiective. Astfel, avînd asigurat o bună parte din materialul necesar construcțiilor, colectiviștii din regiunea Constanța au început deja lucrările la aproape 40 la sută din obiectivele planificate pentru acest an.

Atenția pe care o acordă acestei probleme consiliile de conducere ale gospodăriilor colective și ritmul în care se execută lucrările de construcții este o garanție că și în acest an cele 1.715 obiective prevăzute în plan vor fi date în folosință la timp, asigurînd animalelor condiții bune de adăpostire.

V. CAZACU

Propunem AGROSEM-ului

Gospodăriile agricole de stat și colective primesc sămînță de porumb dublu-hibrid ambalată în saci de 25 de kg. Unitățile sînt obligate ca o dată cu sămînța să cumpere și sacii care costă 15 lei bucata. Intrucît sînt prea mici, sacii nu pot fi utilizați în gospodării. Deci, stînd nefolosiți, ei se înmulțesc cu fiecare campanie de însămînțare.

Anul acesta, gospodăriile agricole colective din Urleasca, Traian, Silistraru, raionul Brăila, au primit de la stația de uscare și calibrare Vădeni 400—500 de saci de cîte 25 kg. pentru care au plătit între 6.000—7.500 de lei. Cu acești bani dați pe saci de care nu au nevoie, gospodăriile puteau procura animale sau materiale utile procesului de producție. Se pune întrebarea: cum se poate ieși din această situație? Destul de simplu, dacă stația de uscare și calibrare a porumbului ar pretinde unităților nu să cumpere sacii ci să-i înapoieze în bună stare plătind o sumă de bani pentru uzarea lor. Restituiți de către gospodării în condiții bune, sacii pot fi folosiți în continuare de unitățile Agrosem.

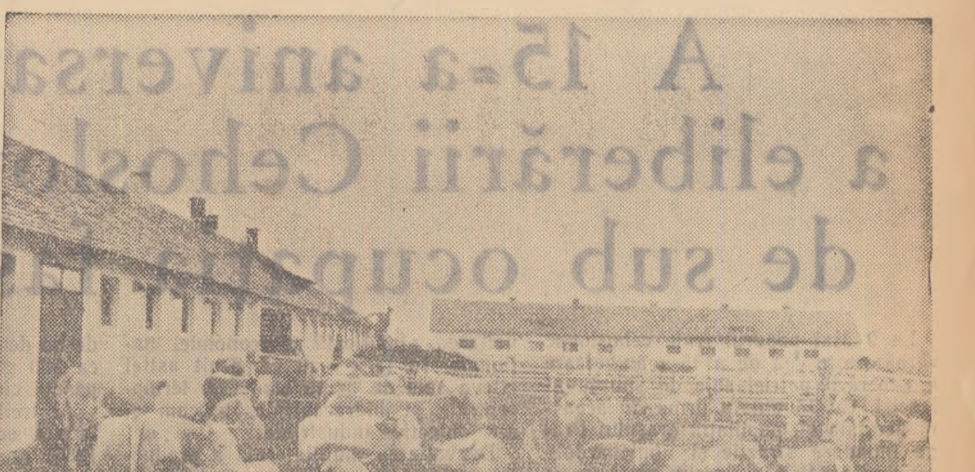
Așadar, venim cu o propunere ca sacii, folosiți ca ambalaj la porumbul de sămînță, să nu fie vînduți obligatoriu gospodăriilor beneficiare. Gospodăriile să restituie acești saci unităților furnizoare care-i pot recondiționa și folosi pînă la scoaterea lor din uz. Măsura aceasta nu ar prejudicia, după părerea noastră, nici una din părțile contractante.

A început amenajarea văii Pîrîului Negru

In raionul Sf. Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară, se efectuează importante lucrări de îmbunătățiri funciare. La lucrările pentru amenajarea văii Arcușului, canalului Simeria și văii Baraoltului, colectiviștii și întovărășiții din acest raion au efectuat peste 12.000 zile-muncă voluntară, săpînd peste 24.000 metri cubi de pămînt.

Nu de mult timp s-au început și lucrările pentru amenajarea văii Pîrîului Negru. Prin aceste lucrări vor fi redate agriculturii peste 850 hectare.

Și în raioanele Tîrgul Secuiesc, Reghin, Sîngiorgiul de Pădure, Tîrgu Mureș etc. se efectuează în prezent lucrări de hidroameliorații menite să contribuie la sporirea producției agricole la hectar.

Gospodăria de stat Variaș, din regiunea Timișoara, are un însemnat efectiv de taurine. In acest an, de la vacile de lapte se așteaptă o producție de 4.000 litri pe cap de vacă furajată și la un preț de cost de 96 de bani.

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Toate unitățile din regiune luptă să obțină rezultate asemănătoare cu ale gospodăriei fruntașe

Obiectivul propus de către ziarul „Agricultura Nouă" de a obține 3.000—3.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, la sub un leu prețul de cost per litru se poate realiza și în gospodăriile agricole de stat sucevene

Sporirea anuală a producției de lapte, experiența obținerii unor cît mai ieftine furaje cît și exemplul gospodăriilor fruntașe indică posibilitățile de realizare ale acestui obiectiv.

Gospodăria agricolă de stat Coțușca este un exemplu de modul cum trebuie să se gospodărească lucrătorii unităților agricole de stat în vederea sporirii producției de lapte. In preocuparea colectivului de conducere de aici au intrat asigurarea de furaje ieftine și cu mare randament (porumbul-siloz, masa verde pășunată), organizarea și controlul muncii, precum și aducerea tuturor muncitorilor la nivelul de calificare al celor fruntași.

In ceea ce privește ridicarea muncitorilor la nivelul fruntașilor, brigada tovarășului C. Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, este în frunte. In brigadă sînt 13 mulgători. Din aceștia, 12 și-au depășit planul anual la producția de lapte. Tovarășul Adochiței a căutat ca fiecare mulgător să ajungă la calificarea mulgătorilor Costin N., Istrate Victor și Sîrghie Teodora, care au obținut peste 24 la sută din cei 40.920 de litri de lapte ce constituie cantitatea cu care a fost depășit planul anual al brigăzii. Așadar, este clar că dacă toți mulgătorii ar fi fost la nivelul celor trei, planul ar fi fost și mai mult depășit. Brigadierul Adochiței spune că anul acesta nu va avea în brigadă mulgător care să producă mai puțin decît au produs anul trecut fruntașii. Datorită acestui fapt, în 1960 brigada va obține cu 95 de lei hectolitrul de lapte și o producție medie pe cap de vacă furajată de 4.200 de litri. Producția anului trecut va fi depășită cu aproape 200 de litri.

Deși și-a depășit planul anual cu 16 la sută, brigada a II-a condusă de tov. Amitrului Vasile a obținut, față de brigada lui Adochiței, cu aproape 1.000 de litri mai puțin lapte pe cap de vacă furajată.

Ca să poată depăși planul de lapte tov. Amitrului Vasile s-a străduit să cunoască capacitatea de producție a fiecărei vaci, să controleze și să îndrume în orice moment pe mulgători. Zilnic brigadierul a venit primul în grajd și a plecat ultimul urmărind respectarea programului de muncă și rațiile furajere în raport cu producția. Muncind astfel, tov. Amitrului a reușit ca în numai un an să sporească producția medie a vacilor din brigada sa cu peste 600 de litri de lapte pe cap de vacă. Rezultatele obținute anul trecut au dovedit mulgătorilor că printr-o muncă susținută în ce privește îngrijirea și hrănirea vacilor se poate mări producția de lapte tot mai mult. Aceasta l-a determinat pe fiecare mulgător din brigada tov. Amitrului să-și ia angajamentul de a obține cel puțin 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă.

Și celelalte gospodării de stat sucevene au posibilitatea de a obține anul acesta producții mari de lapte. Analizînd temeinic posibilitățile pe care le au gospodăriile de stat sucevene se angajează să producă 3.000—3.500 de litri de lapte în medie pe cap de vacă și să obțină laptele la un preț de cost care să nu depășească un leu per litru.

Ing. C. GAVRILA
Trustul Gostat Suceava

CIFRE ȘI FAPTE din gospodăriile colective

● Colectiviștii din comuna Piopu, raionul Filimon Sîrbu, au obținut în anul trecut 2750 kg. porumb boabe, iar pe un ha. irigat 11.000 kg.

● Gospodăriile colective din raionul Rîmnicu Sărat vor vinde statului în acest an 597.500 litri lapte de vacă și 141.300 litri lapte de oaie.

● Și membrii gospodăriei colective din Jidvei, raionul Tîrnăveni, au realizat în 1959 o producție medie de 5.500 kg. porumb boabe la ha. La obținerea acestei producții a contribuit în bună măsură executarea lucrărilor de întreținere la timp și de bună calitate.

● In gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Măcrina, regiunea Ploești, s-a împărțit zilele trecute ca avans cîte 6 lei la ziua-muncă.

● Membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din Insurăței, regiunea Galați, au hotărît să ridice în acest an o magazie pentru cereale în capacitate de 50 vagoane. Lucrările au și început.

● Și la gospodăriile colective din comunele Deta și Peciu, regiunea Timișoara, s-au împărțit avansuri bănești: aici s-au dat cîte 10 și respectiv 7 lei la ziua-muncă.

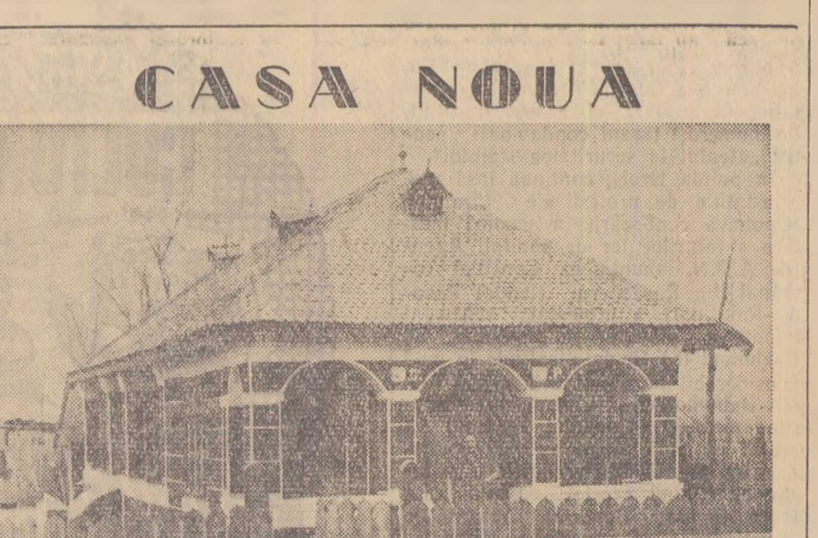
● Turma de oi a gospodăriei colective „1907" din comuna Vlăsinești, raionul Săveni, numără acum 1.370 capete adică cu 635 oi mai multe decît avea în anul trecut.

Au primit primele avansuri bănești

In acest an membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, regiunea Constanța, au încheiat contracte, pentru a vinde statului însemnate cantități de cereale, produse animaliere, legume și zarzavaturi. Astfel, ei vor vinde statului 652 tone grîu, 550 tone porumb boabe, 278 tone floarea-soarelui, 20 tone orz, 10 tone fasole, precum și însemnate cantități de legume și zarzavaturi. Tot pe bază de contract ei vor mai vinde statului 40.000 litri lapte de oaie, 60.000 litri lapte de vacă, 4.050 kg de lînă și un însemnat număr de animale. Ei au realizat pînă în prezent venituri pentru produsele contractate și valorificări de alte produse în sumă de 1.068.000 lei față de 733.000 lei cît prevedea planul. Obținînd asemenea venituri colectiviștii din Cocargeaua au putut cumpăra un număr de 352 capete ovine, 62 vaci de lapte din rasa roșie de stepă. De asemenea zilele acestea gospodăria a împărțit membrilor colectiviști ca avans la zilemuncă suma de peste 245.000 lei, revenind cîte 7 lei la ziua-muncă.

ANGHEL I. COSTICA
corespondent

CASA NOUA

Lucrind cu drag în gospodăria colectivă Petre Grigoraș din comuna Pădureni, raionul Panciu, a fost în fiecare an răsplătit din plin pentru muncă. Din veniturile realizate el și-a construit o casă ca o adevărată vilă. Iată în fotografie casa cea nouă a colectivistului Petre Grigoraș.

Pomicultura raionului Sighet, în continuă dezvoltare

In economia raionului Sighet pomicultura ocupă un loc de frunte. Livezile se întind pe mii de hectare, iar datorită hărniciei pomicultorilor pomii rodesc din belșug. In decursul anilor maramureșenii au acumulat o vastă experiență în această direcție. Prefacerile științei își găsesc din ce în ce mai mult lăcaș pe aceste meleaguri.

Incă din toamna anului trecut în fața pomicultorilor din raionul Sighet au stat 3 sarcini principale: executarea stropirilor de iarnă și de primăvară în cele mai bune condiții; realizarea planului la plantările de primăvară, reducerea periodicității de rodire a unor însemnate suprafețe de livezi. Pînă în prezent, o bună parte dintre aceste sarcini au și fost realizate. Cu sprijinul permanent al comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale, a inginerilor și tehnicienilor secției agricole s-au executat stropiri de iarnă contra păduchelui din San Jose, la un număr de 238.180 bucăți pomi. Față de plan s-a obținut o depășire de 36,2 la sută. S-a realizat planul și la stropirile împotriva gărgăriței florilor de măr.

Printr-un ordin al Ministerului Agriculturii, livezile situate pe Valea Tisei (Bocicoi, Sarasău, Cîmpulung, Remeți, Săpînța și orașul Sighet) au fost declarate „bazin pomicol pentru obținerea de fructe pentru export". In acest bazin se pune un accent deosebit pe aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate. S-au executat tăieri de reîntinerire, fructificare și curățirea de mușchi și licheni la un număr de 1.137.000 pomi.

O febrilă activitate s-a desfășurat în actualul sezon în direcția realizării planului la plantările de primăvară. Sub îndrumarea directă a cadrelor tehnice s-a pregătit terenul pentru plantare, s-au procurat tutorii și s-a trecut apoi la un pichetaj perfect și potrivit fiecărei porțiuni de teren. Cu cîteva săptămîni în urmă au început și plantările. Au fost plantați, în masiv, peste 10.300 pomi. Demni de evidențiat în această direcție sînt colectiviștii din comuna Cîmpulung de Tisa. Sub îndrumarea inginerului agronom Toriai Iosif, atît lucrările de pregătire a terenului, pichetajul cît și plantările s-au executat conform indicațiilor tehnice și la timpul optim. Colectiviștii de aici au plantat peste 4.800 pomi. Realizări frumoase au fost obținute și de către întovărășiții din comuna Desești. Sub îndrumarea învățătorului Ioan Fodoruț (lector al cercului agrozootehnic) s-au plantat în masiv 1.350 pomi. Suprafețe însemnate au fost plantate și la întovărășirile din Sarasău, Ocna Șugătag etc.

La realizarea planului la plantații o contribuție deosebită o are și inginerul agronom Berniczki Mihai care a stat pe teren săptămîni la rînd îndrumînd pe colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale, convingîndu-i de importanța dezvoltării pomiculturii. Din cadrul protecției plantelor merită a fi evidențiat inginerul agronom Dumitru Holdiș, care împărtășește cu bucurie tuturor pomicultorilor cunoștințele sale. Mai mult decît atît, tov. Holdiș este și un bun organizator.

Lucrările de îngrijire a pomilor și combatere a dăunătorilor în raionul Sighet continuă.

VASILE OANȚA
corespondent

Fruntași pe ramură

(Urmare din pag. 1)

Grapa cu discuri tractată este un alt produs al fabricii. Acest agregat modern cu eficacitate mare de lucru este mult superior discuitorului. In ultimii ani, uzina a trimis agriculturii noastre socialiste mii de asemenea mașini moderne care sînt de un real ajutor în lupta pentru obținerea unor recolte tot mai mari la hectar. Și ca o noutate: din acest an, grapa cu discuri este fixată pe pneuri.

Pe platoul de vopsire a mașinilor, privirea întîlnește sute de cultivatoare și grape cu discuri. Aici l-am găsit și pe maistrul Bonțilă Axente. Supraveghea munca vopsitorilor. Maistrul e o adevărată enciclopedie vie a uzinei. A intrat aici ca ucenic în anul 1922. Și cîte nu a îndurat. „Pe vremea aceea meserie se învăța puțină, bătaie în schimb se lua multă. Eram de acum lucrător, trecusem de 18 ani, și tot mai primeam cîte o palmă de la meșteri. Dar de amenzi ați auzit? Pe atunci nu aveam pauză pentru masă, iar în timpul lucrului era interzis să mănînci. Și fumatul era interzis. Intr-o singură zi am plătit 70 de lei amendă pentru că m-a prins șeful fumînd. Ați aflat în ce condiții munceam? La fierărie, cuptoarele afumau atît de rău că nu vedeai omul la doi metri. Ne-am luptat cu proprietarii și abia am obținut o aerisire naturală, că ventilatoare n-a vrut să pună. Așa era pe vremea lui Aușnit și a U.D.R.-ului. Dacă aveți timp, treceți și pe la școala profesională a uzinei, prin cartierul nou de blocuri muncitorești ca să înțelegeți și mai bine cît de mult ne-am înălțat".

Dacă vizitezi uzina nu se poate să nu treci și pe la turnătorie. E cea mai nouă secție a uzinei. A fost dată în exploatare în anul trecut. Aici se toarnă piese atît pentru cultivatoare cît și pentru grapele cu discuri, ca și unele piese de rezervă și schimb pentru alte mașini agricole. Turnătorii sînt oameni vorbăreți, deschiși. Lăudîndu-mi noul loc de muncă, această hală modernă, spațioasă, de care sînt mîndri, nu pot să nu-mi reamintească de felul cum munceau în trecut. Furic Mihai lucrează aici din 1926. Să-i ascultăm amintirile: „Pe atunci lucram cu cuptoare cu păcură. Iarna cînd păcura era înghețată, viscoasă, se făcea așa fumăraie că nu-ți mai vedeai degetul. Din cauza asta mi-a slăbit vederea. Toată turnătoria n-avea 40 m.p. și era la un loc cu forja. Vai de noi cum lucram. Fonta trebuia s-o sfărîmăm cu baroasele. Pămîntul pentru forme îl aduceam noi, de pe unde-l găseam, cu straița. Căram fonta cu roaba și o băgam în cuptor cu furca. Din cauza fontei proaste, butucii pentru pluguri nu ieșeau buni pentru prelucrat. Și cu toate că nu eram noi vinovați, tot nouă ni se reținea din salariu".

Filea Ion — alt turnător, îl completează: „Bătaia era aici la ordinea zilei. Șeful de echipă ne mîna cu cureaua ca să cărăm butoaiele cu fontă de afară. Tot noi făceam și reparația cuptoarelor. Cîteodată ca să putem să ne scoatem nenorocitul de salariu fărîmam și lucruri bune de prin fabrică numai ca să scoatem fontă bună. Altfel nimeni nu ne ajuta în muncă, nu ne dădea un sfat, nu ne învăța cum să lucrăm mai bine. In schimb curgeau amenzile, pumnii, iar în timpul războiului ne-am... îmbogățit și cu o carceră din ordinul comandantului antonescian de la Reșița".

Așa a fost aici, la Bocșa Romînă, atît în anii tiraniei austro-ungare cît și sub regimul burghezo-moșieresc. Muncitorii însă nu uită și nici nu pot uita. De aceea recunoștința lor pentru partid, care i-a dus la viața nouă de azi, demnă și îmbelșugată s-a concretizat și în înflăcăratul angajament luat în cinstea celui de al III-lea Congres al Partidului: 500.000 lei economii la prețul de cost, îndeplinirea planului cu 15 zile înainte de termen la mașinile agricole cu tracțiune mecanică.

Lîngă poarta uzinei un U.T.O.S. poartă o grapă cu discuri. O aduce de la probă. Pe discurile noi, lucioase s-au prins bulgări reveni de pămînt. În curînd și ea va porni spre cine știe ce S.M.T. din Bărăgan sau Dobrogea, va mărunți ogoarele colectiviștilor și întovărășiților, va contribui la bunăstarea și fericirea acestora.

E bine ca ei să știe că aceste minunate mașini agricole le-au făcut mîini harnice de muncitori, și le-au dăruit lor cu dragoste de frate mai mare, în semn de veșnică și trainică frăție.

Oricărui reportaj îi trebuie o încheiere ceva mai de efect. M-am gîndit mult dar n-am găsit nimic deosebit. M-am hotărît atunci să închei amintind că acum o săptămînă harnicii muncitori de la Bocșa Romînă au primit, pentru realizările obținute în semestrul al doilea 1959, Steagul roșu de întreprindere fruntașă pe ramură. L-au primit chiar din mîinile muncitorilor de la uzinele „Semănătoarea" care i-au felicitat frățește, din inimă pentru acest remarcabil succes.

Și în acea zi la Bocșa Romînă au fost clipe de emoționantă sărbătoare.

Brigadierul — factor de răspundere

Pe lîngă frecventele îmbunătățiri tehnice ale mijloacelor de producție și ale metodelor privind executarea diferitelor lucrări, G.A.S.-urile perfecționează neîncetat și organizarea muncii. Astfel, la începutul anului trecut, unele gospodării de stat din regiunea Craiova au renunțat ca între conducerea gospodăriei și brigăzi să mai fie — ca verigă intermediară — secția. Treburile au mers bine și inițiativa a fost extinsă. Conducerile gospodăriilor au fost apropiate în felul acesta și mai mult de brigăzi, adică de procesul de producție. Trustul a depășit cu peste 25 de milioane de lei beneficiul planificat. La acest succes o contribuție însemnată a avut-o măsura organizatorică amintită.

Trustul Gostat Stalin a încheiat anul 1959 cu planul de rezultate financiare neîndeplinit. Au existat în cadrul Trustului unități cu pierderi mari și, alături de ele, gospodării ca cele din Sibiu și Hălchiu care au avut beneficii de ordinul milioanelor. S-a pus întrebarea: de ce în condiții nu asemănătoare, ci identice, s-au obținut rezultate cu totul diferite? Lipsurile în organizarea muncii au fost una din cauzele găsite. Se găseau în regiunea Stalin, gospodării în care organizarea muncii nu se deosebea de cea existentă în unitățile din Bărăgan. Cu alte cuvinte, unele gospodării din regiune nu-și organizau munca potrivit condițiilor ce le erau specifice.

Studiind experiența unităților și a brigăzilor fruntașe, organele de partid și Trustul Gostat au recomandat mai multă inventivitate în organizarea muncii, generalizînd totodată experiența pozitivă.

Intre altele, s-a luat măsura ca brigadierii să răspundă nu numai de obținerea producției planificate, ci și de obținerea prețului de cost prevăzut în plan. O dată cu planul de producție, brigadierilor li s-au dat și baremurile de cheltuieli. Deci brigadierii știu de la începutul anului cît trebuie să producă, cu ce consum de materiale, cu ce cheltuieli de forță de muncă. Concomitent cu sarcinile de plan, brigadierii de la G.A.S. Sibiu, de pildă, au primit și mijloacele de producție necesare: pămînt, animale, mașini. Tractoriștii au intrat în componența brigăzilor de cîmp.

Tehnic brigadierii de la G.A.S. Sibiu sînt bine pregătiți. Unii dintre ei sînt agronomi și ingineri agronomi. Alții urmează, la fără frecvență, cursurile institutelor de specialitate. Intrucît brigadierii n-aveau suficientă pregătire economică, G.A.S. Sibiu a organizat cu ei un curs în timpul iernii. La acest curs s-au predat lecții despre normarea și salarizarea muncii, despre baremul de cheltuieli și calculul prețului de cost, despre hozrasciotul intern etc.

Brigadierii astfel pregătiți știu acum să compare în orice moment cheltuielile directe efectiv realizate cu cele planificate. Ei singuri iau măsuri pentru reducerea acestor cheltuieli cînd se ivește pericolul depășirii baremului. Interesant e faptul că evidența cheltuielilor planificate și realizate este ținută pe fiecare lucrare în parte, gospodăria neadmițînd încadrarea în barem prin reducerea vreunei lucrări prevăzute în planul tehnic.

Controlul și îndrumarea economico-financiară a brigadierilor se execută de către contabilii de secție care au fost instruiți temeinic de contabilul șef în legătură cu toate problemele hozrasciotului intern.

Măsura de a include tractoriștii în brigăzile de cîmp și de a trece în seama maiștrilor agricoli nu numai realizarea planului de producție, dar și a planului de cheltuieli directe — în condițiile gospodăriilor de stat de aici — este neîndoielnic bună. Această măsură reprezintă, de fapt, prelucrarea unei experiențe valoroase. Socot însă necesar să atrag atenția asupra a două lucruri. Intîi: dacă nu se va asigura o bună colaborare între brigăzile de cîmp se pot crea situații ca tractoarele dintr-o brigadă să fie suprasolicitate în unele perioade și puțin utilizate în altele. Doi: condițiile climatice impun uneori executarea unor lucrări pe care planul tehnic nu putea să le prevadă. Costul acestor lucrări suplimentare nu-i cuprins în baremul de cheltuieli. Pentru a se evita neexecutarea unor lucrări neprevăzute, dar strict necesare, conducerea gospodăriei are datoria să urmărească permanent desfășurarea procesului de producție și să ia măsuri operative ori de cîte ori situația o cere. Brigadierii trebuie determinați să execute lucrările suplimentare chiar dacă prin aceasta baremul de cheltuieli este depășit. In ultima instanță importante sînt nu cheltuielile pe unitate productivă (teren, animal etc.), ci cheltuielile pe unitate de produs, adică prețul de cost al produselor.

M. MOTREANU

A 15-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei de sub ocupația fascistă

La 9 Mai poporul frate cehoslovac sărbătorește cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei sale de sub jugul fascist. Cu 15 ani în urmă, în această neuitată zi, populația orașului Praga inundase străzile și bulevardele primind cu flori și lacrimi de bucurie pe eroicii tanchiști sovietici, care veniseră în grabă din regiunea Berlinului, săvîrșind o manevră rapidă pentru a salva de furia criminală a ocupanților hitleriști capitala Cehoslovaciei și pe curajoșii ei locuitori.

Poporul cehoslovac nu va uita niciodată acest act eroic al ostașilor sovietici eliberatori. El va păstra o veșnică amintire și luptătorilor romîni care și-au jertfit viața pentru eliberarea țării lor.

In cei 15 ani care s-au scurs de la eliberare, Republica Cehoslovacă a cunoscut un avînt economic, politic și cultural fără precedent. Muncind cu entuziasm și o pilduitoare abnegație poporul cehoslovac sub conducerea Partidului Comunist Cehoslovac a biruit greutățile perioadei de refacere a economiei naționale. In acești ani industria și agricultura țării au cunoscut o continuă dezvoltare. Dacă în 1945 producția industrială reprezenta abia 50 la sută din nivelul dinainte de război, la sfîrșitul primului plan bienal producția industrială depășise cu circa 8 la sută nivelul de dinainte de război. Naționalizarea industriei și a celorlalte ramuri ale economiei naționale și înfăptuirea reformei agrare, care a dat pămîntul acelora care îl muncesc, a întărit baza politico-economică a statului muncitorilor și țăranilor, au pregătit trecerea la etapa construirii pe scară largă a socialismului.

Dar drumul poporului cehoslovac spre socialism n-a fost lipsit de piedici și greutăți. In februarie 1948 poporul a zdrobit cu mînie complotul contrarevoluționar care urmărea răsturnarea regimului democrat-popular și restaurarea odioasei orînduiri capitaliste.

In anii puterii populare Cehoslovacia a dobîndit un loc de frunte printre țările industriale ale lumii. Astăzi forța ei industrială este de aproape 4 ori mai mare ca în trecut. Prin volumul producției industriei constructoare de mașini socotită pe cap de locuitor, Cehoslovacia se situează pe al patrulea loc în lume. Produsele industriei constructoare de mașini constituie și componentul principal al exportului țării. Cehoslovacia exportă fabrici de zahăr, hidrocentrale și centrale electrice cu aburi, fabrici de ciment, fabrici de spirt, fabrici de textile, încălțăminte, ceramică etc.

Datorită ritmului rapid de dezvoltare ea a depășit Austria, Franța și Suedia, iar în curînd va întrece Anglia în ceea ce privește producția de oțel pe cap de locuitor.

Cu toate că populația țării reprezintă numai 0,5 la sută din populația globului, ea produce circa 2 la sută din producția industrială mondială.

Republica Cehoslovacă ajută la industrializarea unor țări de democrație populară precum și a altor țări. La creșterea producției industriale și lărgirea sortimentului ei a contribuit dezvoltarea planificată a economiei naționale. In țară s-au construit astfel cîteva sute de uzine moderne, termocentrale și hidrocentrale, precum și alte obiective industriale.

Dezvoltarea multilaterală a producției industriale a țării va continua în același ritm și în anii următori.

Schimbări structurale s-au produs și în agricultura cehoslovacă. După înfăptuirea reformei agrare o cincime din suprafața agricolă a țării — aproape 1,5 milioane hectare — a trecut în proprietatea țăranilor cu gospodării mici și fără pămînt. Țăranii muncitori s-au convins însă din proprie experiență de avantajele pe care le prezintă marea producție cooperatistă în agricultură. Dacă în anul 1948 existau în întreaga republică numai 28 de sate în care luaseră ființă cooperative agricole unice, în momentul de față cooperativele agricole unice ființează în peste 83 la sută din numărul total al satelor și cuprind circa 79 la sută din suprafața agricolă cooperativizabilă.

Agricultura cehoslovacă dispune și de o puternică bază energetică. In anul 1959 pe ogoare lucrau nu mai puțin de 63.000 de tractoare, un tractor revenind la circa 81 de hectare. In anul 1965 nevoile agriculturii țării vor fi definitiv rezolvate cînd un tractor va reveni la o suprafață de 36 hectare.

Datorită producțiilor mari obținute, la unele culturi Cehoslovacia ocupă locuri fruntașe în statisticile mondiale: locul al 4-lea în lume la producția de hamei, locul al 6-lea în Europa în ce privește producția sfeclei de zahăr și cartofului.

Și în producția animalieră Cehoslovacia ocupă un loc fruntaș. In momentul de față, la 100 ha de teren agricol se cresc 64 de bovine; la 100 de ha de teren arabil 103 porci și circa 500 găini, la 100 ha de fînețe și pășuni circa 55 de oi.

Al treilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale (1961—1965) prevede pentru agricultură sporirea volumului global al producției cu 40 la sută față de anul 1957.

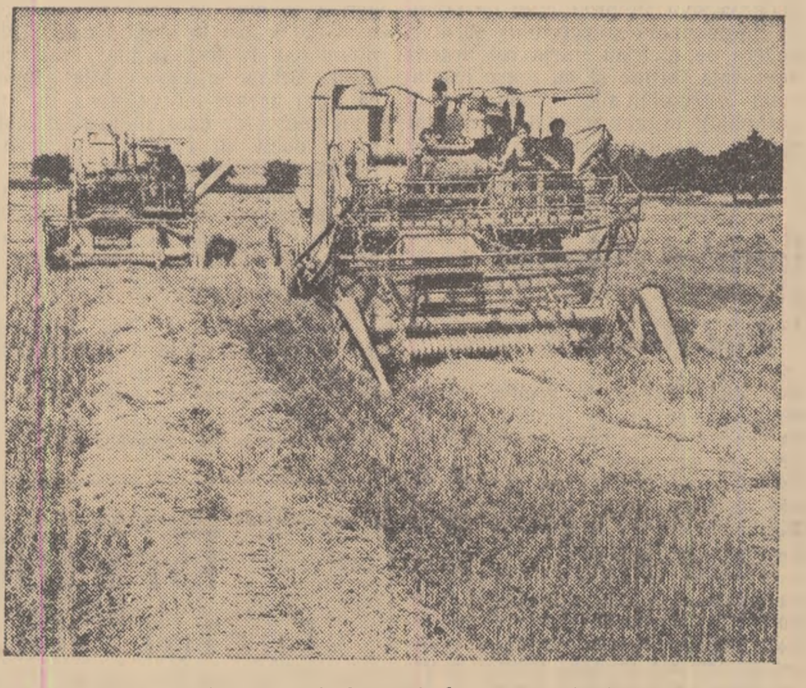
Drumul Cehoslovaciei spre socialism este marcat de o creștere vertiginoasă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Venitul național a crescut, în ultimii zece ani, de peste 2 ori, fapt care a făcut ca Cehoslovacia să se numere în rîndul celor mai înaintate țări din lume în ceea ce privește nivelul material și cultural al populației.

Frecvența școlară obligatorie a fost extinsă de la 8 la 9 ani. In Cehoslovacia funcționează 39 de școli superioare.

Creșterea nivelului de trai va continua în mod planificat și în anii următori.

Uriașul avînt al economiei țării se datorește și strînsei colaborări economice cu Uniunea Sovietică, marele prieten și eliberator al poporului cehoslovac. Cei 15 ani de existență ai Cehoslovaciei democrat-populare au dovedit nu numai trăinicia noului stat ci și capacitatea poporului muncitor de a-și conduce singur destinele.

Poporul romîn se bucură sincer, din toată inima, de marile succese dobîndite de poporul frate cehoslovac în lupta pentru construirea unei vieți noi în țara sa. De aceea, cu prilejul marii sărbători a Cehoslovaciei prietene, poporul romîn adresează poporului cehoslovac un salut fierbinte și îi urează să obțină victorii tot mai mari în munca sa creatoare și în lupta pentru pace.

Pe ogoarele cooperativelor agricole din R. Cehoslovacă, majoritatea muncilor sînt mecanizate.

O nouă propunere a U. R. S. S. privitoare la încetarea experiențelor cu arma nucleară

In ziua de 3 mai, S. K. Țarapkin, delegatul sovietic la conferința celor trei puteri pentru elaborarea tratatului privitor la încetarea experiențelor cu arme nucleare, a prezentat conferinței o declarație a guvernului U.R.S.S. în legătură cu comunicatul comun al lui Eisenhower și Macmillan din 29 martie 1960.

Nota sovietică se ocupă de declarația premierilor S.U.A. și Angliei, arătînd că această declarație ar putea contribui la apropierea pozițiilor părților și la realizarea cît mai grabnică a unui acord cu privire la încetarea experiențelor cu arme nucleare, dacă guvernele celor trei puteri — U.R.S.S., Anglia și S.U.A. ar cădea de acord asupra unui moratoriu pe un termen care să convină ambelor părți.

Delegatul sovietic arată că șefii celor două puteri occidentale nu amintesc nimic despre durata moratoriului. Problema moratoriului, după însăși declarația reprezentanților occidentali la conferință, este strîns legată de durata programului de cercetări și experiențe.

Conducîndu-se după aceleași considerente, U.R.S.S. a propus ca moratoriul să aibă o durată de 4-5 ani, adică să aibă valabilitate cel puțin atît timp cît ține perioada de înfăptuire a programului cercetărilor.

S. K. Țarapkin a arătat că guvernul sovietic e de acord să se treacă îndată la elaborarea unui program comun de cercetări și experiențe, în scopul perfecționării sistemului de control asupra exploziilor subterane care provoacă oscilații seismice de 4,75 unități sau mai mici.

De asemenea, avînd în vedere că S.U.A. și Anglia țin neapărat să efectueze unele explozii subterane, U.R.S.S. este de acord ca în cursul înfăptuirii acestui program, U.R.S.S., S.U.A. și Anglia să efectueze în comun un număr strict limitat de explozii subterane nucleare, în scopul verificării metodelor și a aparatelor de control.

Popoarele au luat act de noua propunere a Uniunii Sovietice care dovedește o dată mai mult dorința și lupta neabătută a U.R.S.S. de a fi înlăturată pentru totdeauna primejdia ce apasă asupra omenirii. Ele cer ca puterile occidentale să răspundă în mod pozitiv la noile propuneri sovietice. Cu cît mai devreme va fi înlăturat acest coșmar al războiului nuclear, cu atît va fi mai bine pentru toate popoarele lumii.

Masele populare din Coreea de Sud continuă demonstrațiile

In întreaga Coree de Sud continuă demonstrațiile maselor populare împotriva manevrelor cercurilor reacționare lisînmaniste. La Pusan, în ziua de 4 mai, 2.000 de studenți au manifestat pe străzi, cerînd dizolvarea Adunării Naționale și noi alegeri.

Docherii din porturile Incion și Fusan au declarat grevă cerînd îmbunătățirea condițiilor de muncă și mărirea salariilor. Conducătorii mișcării greviste au difuzat manifeste în care au înfierat vîrfurile sindicale din Coreea de Sud, care au fost corupte de patroni și de guvernul reacționar al lui Li Sîn Man.

„Din răscoala studenților de la 19 aprilie noi, docherii, am învățat că drepturile noastre pot fi cîștigate numai prin luptă !" scrie într-unul din manifeste.

REALITAȚI CAPITALISTE

Ogoare pustiite

Agenția americană „U.P.I." relatează că, la începutul lui aprilie, țăranii vestgermani din satul Bruchhausen, landul Renania de nord-Westfalia, „au ieșit la cîmp cu bagaje și boccele, cu căruțe și cu turme, într-o demonstrație în cadrul căreia au sunat sirenele și au fost trase clopotele". Ei protestau împotriva rechiziționării și degradării ogoarelor și fînețelor în timpul manevrelor și exercițiilor trupelor N.A.T.O. Agenția de presă A.D.N. din R. D. Germană informează că indignarea țăranilor din acest stat a fost provocată de rechiziționarea în fiecare an a peste 600 ha. de pămînt arabil și fînețe pentru manevre militare. „De la sfîrșitul războiului trecut — arată agenția A.D.N. — în fiecare an, între 1 aprilie și 30 octombrie, pămîntul lor a fost rechiziționat pentru manevre militare".

Acesta este doar un singur exemplu. Dar în Germania occidentală militariștii practică pe scară largă sistemul „ogoarelor pustiite" — cum denumesc țăranii metoda rechiziționării pămînturilor în scopuri militare. Mii de țărani sînt ruinați pentru că, tocmai în epoca muncii pămîntului, ogoarele lor sînt prefăcute în terenuri de manevre militare. Sate întregi, din așa-zisele „zone strategice", sînt evacuate, iar țăranii sînt pur și simplu lăsați în voia soartei. Anul acesta, în landul Baden-Würtemberg vor fi încartiruiți 30.000 soldați ai Bundeswehrului. Din această cauză, scrie ziarul vestgerman „Die Welt", va fi nevoie „de o confiscare pe scară mai largă" a pămînturilor aparținînd țăranilor.

In unele locuri, ca, de pildă, în comuna Altmuthshausen (landul Hessen) confiscarea pămînturilor a dat naștere unor adevărate lupte între țărani și jandarmi. Numeroși săteni au fost răniți sau arestați, iar ogoarele lor nivelate de buldozere, chiar sub ochii înlăcrimați ai oamenilor. „Ogoarele pustiite" se numără cu miile în Germania occidentală — scrie ziarul „Tribüne" din Republica Democrată Germană... Țăranii vestgermani simt din greu pe propria lor piele, soarta nemiloasă pe care le-o rezervă regimul militaristo-fascist de la Bonn"... Iată și un alt exemplu: întrucît poligonul militar de la Vogelsang trebuia să se unifice cu cel de la Elsenborn, țăranii care dețineau terenuri în împrejurimi au primit într-o zi ordine de confiscare a pămînturilor. Deoarece chiar primarul satului Vogelsang s-a pus în fruntea manifestației de protest, el a fost destituit, iar numeroși țărani condamnați pentru „atentat la securitatea statului".

In pofida terorii continuă însă manifestațiile de protest ale țăranilor împotriva confiscării în scopuri militare a loturilor lor de pămînt. Agenția A.D.N. anunță că Consiliul comunal din Ruschberg (landul Renania-Palatinat) a protestat vehement împotriva planului ministerului de Război al R.F.G. de a extinde în mod considerabil baza militară a N.A.T.O. din Baumholder prin confiscarea loturilor țărănești. Consiliul comunal a arătat că pînă acum au fost confiscate 90 la sută din terenurile împădurite aparținînd acestei comune. La Ibern (landul Bavaria) autoritățile intenționează să confiște cu forța loturile de pămînt ale țăranilor, întrucît aceștia se opun planurilor de amplasare a unei unități militare a Bundeswehrului în raza comunei lor. Masele țărănești organizate de forțele progresiste antimilitariste, se opun autorităților sub lozinca: „Să nu mai auzim niciodată despre „ogoare pustiite !", „Să lucrăm pămîntul, nu să-l sfîrtecăm de bombe !".

P. TATARU

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Regulamentul concursurilor cultural-sportive ale tineretului

După cum s-a anunțat, Consiliul General al U.C.F.S. și Comitetul Central al U.T.M. organizează în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. și în întîmpinarea zilei de 23 August, o serie de concursuri cultural-sportive, la care vor participa tineri și tinere din toate orașele și satele patriei noastre. Aceste concursuri se vor desfășura în 3 etape: la 15 mai va avea loc etapa pe asociații sportive și pe comune; între 16 mai și 1 august etapa a II-a pe centre de comune, iar între 20 și 24 august faza finală, etapa pe raioane.

Concursurile sportive se vor organiza la următoarele discipline: **atletism, ciclism, volei, tir, popice, fotbal, oină, trîntă, handbal, înot.** Comisiile raionale de organizare vor putea include la prima etapă și alte discipline sportive, ținînd seama de tradițiile și condițiile ce există în fiecare oraș și sat.

La atletism sînt cuprinse probele de alergări (100 m și 1000 m pentru juniori și seniori și 500 m pentru junioare și senioare), aruncarea greutății, săritură în lungime și înălțime și ștafetă (4 x 100 m la juniori și seniori și 4 x 80 m la junioare și 4 x 100 m la senioare).

Ciclism (biciclete oraș). In etapa I-a și a II-a la băieți se va alerga pe distanța de 8 km și în etapa a III-a pe 10 km, iar la fete, în primele două etape se vor parcurge 5 km și în finală 8 km. Se calificâ de la o etapă la alta 2 băieți și 2 fete.

Volei. Se vor juca două seturi din trei. In etapa I-a, concursurile se vor desfășura sistem turneu (tur și retur) iar în etapele superioare, sistem eliminatoriu, sau după posibilități, sistem turneu, numai tur.

Tir. La etapa I-a se vor trage 3 focuri de reglaj și 5 focuri de efect, din poziția culcat, rezemat, la distanța de 50 m. La etapa II-a participă campionii asociațiilor sportive sau pe comune, care au totalizat cel puțin 30 puncte la fete și 35 puncte la băieți. Se vor trage 3 focuri de reglaj și 10 focuri de efect, din poziția culcat rezemat, la aceeași distanță. Iar în etapa a III-a se vor trage la fiecare poziție (culcat, genunchi și în picioare). Se califică de la o etapă la alta doi băieți și două fete.

Popice. In primele două etape se vor lansa 30 bile la „plin" pentru băieți și 20 bile pentru fete. In etapa finală concurenții vor lansa 40 bile la băieți și 30 bile la fete. Clasamentul se stabilește în funcție de numărul de popice doborîte. Fiecare popic doborît se socotește un punct. In caz de egalitate se califică concurentul mai tînăr.

Trîntă. Intrecerile la trîntă se vor organiza la cele 6 categorii, adică la 55 kg, 61 kg, 68 kg, 76 kg, 84 kg și peste 84 kg. Concursul se va desfășura sistem eliminatoriu.

Fotbal. Jocurile de fotbal se vor organiza sub forma unui campionat, sistem turneu (tur și retur) pe grupe de comune.

Oină. Se joacă sistem turneu, numai tur și se califică cîte două echipe. La etapa raională vor participa 4 echipe.

Inot. Distanța pentru toate categoriile (junioare, juniori, senioare, și seniori) în ape stătătoare va fi de 100 m, iar în cele curgătoare de 200 m. Stilul de înot este lăsat la libera alegere a concurentului.

Echipele care se prezintă la concurs vor cuprinde: la fotbal 14 sportivi (11 jucători și 3 rezerve), la handbal 14 sportivi, oină 13 sportivi (11 jucători și 2 rezerve), volei 8 sportivi (6 jucători și 2 rezerve).

★

Desigur că aceste concursuri vor contribui în mare măsură la intensificarea activității sportive de masă. Insă, pentru ca acestea să se poată desfășura în bune condiții și să dea rezultate bune este necesar ca organele U.C.F.S. să ducă o muncă temeinică. Trebuie formate comisii care să răspundă de fiecare concurs și care să-și desfășoare activitatea după un plan bine alcătuit. De asemenea, trebuie să se facă o largă popularizare a concursurilor prin afișe, stații de radioamplificare, lozinci, gazete de perete și stradă, conferințe etc.

Din țările de democrație populară

R.P.D. COREEANA

Specialiștii agricoli pleacă la sate

Răspunzînd chemării partidului, numeroși agronomi, zootehniști, veterinari și alți specialiști agricoli au plecat în satele R.P.D. Coreene, pentru a da ajutor tehnic cooperativelor agricole.

In decurs de doi ani, vor locui și vor lucra în fiecare raion cîte trei agronomi și trei zootehniști (fiecare raion cuprinde 10 cooperative agricole). Ei vor ajuta la soluționarea problemelor tehnice ale cooperativelor agricole, creînd baza tehnică necesară acestora în domeniul culturii solului și al creșterii animalelor, vor pregăti cadre noi.

Legînd strîns teoria de practică, specialiștii agricoli vor dezvolta știința și tehnica agronomică și zootehnică potrivit condițiilor specifice ale fiecărui raion.

Profesorii și studenții de la institutele și școlile tehnice agricole și-au luat angajamentul să dea ajutor cooperativelor agricole din vecinătatea lor.

Sprijinind inițiativa patriotică a specialiștilor agricoli, statul ia măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă a acestora pe noul loc.

Toate acestea prezintă o mare importanță pentru întărirea bazei tehnice a cooperativelor agricole și pentru dezvoltarea rapidă a agronomiei și zootehniei.

R. D. GERMANA

Pregătiri pentru expoziția agricolă

La Markkleeberg, în apropiere de Leipzig, se fac în prezent pregătiri intense în vederea deschiderii celei de-a 8-a Expoziții agricole a Republicii Democrate Germane, care va avea loc la 4 iunie a. c.

Expoziția va înfățișa succesele construcției socialiste din agricultura R. D. Germane. In cadrul expoziției, vor ocupa un loc important exponatele care vor înfățișa ramura creșterii animalelor; vor fi prezentate 1.500 de animale, cele mai noi construcții de grajduri etc.

O mare atenție se dă de asemenea prezentării tehnicii înaintate. Astfel, industria republicii va prezenta aici 450 de mașini agricole.

La expoziția de la Markkleeberg vor lua parte Uniunea Sovietică, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză și R. P. Mongolă.

In timpul funcționării expoziției se vor organiza pe teritoriul ei spectacole, serbări, manifestații sportive.

Expoziția va rămîne deschisă pînă la 17 iulie.

R. P. POLONA

Satul polonez pe drumul mecanizării

In Republica Populară Polonă funcționează în prezent circa două mii de cooperative agricole de producție. In viața satului polonez ocupă de asemenea un loc de seamă cercurile agricole, care cuprind peste 550.000 de țărani.

Cooperativele și cercurile agricole au nevoie de un mare număr de mașini. In vederea satisfacerii cît mai depline a acestei cerințe, guvernul republicii a luat o seamă de măsuri corespunzătoare.

Astfel, în anul în curs, producția de mașini agricole va crește cu 30 la sută. Paralel cu importul de tractoare, încă într-un volum important, în special din U.R.S.S. și Cehoslovacia, uzina de tractoare din Ursus, din apropiere de Varșovia, va produce în anul 1960 un număr de 6.400 de tractoare „Ursus S 325" de 25 c. p. și 2.000 de tractoare „Ursus S-308" de 8 c.p.

Pînă în anul 1965, uzinele de tractoare din R. P. Polonă vor produce peste 112.000 de tractoare de diferite tipuri.

In anul viitor se va începe producția de combine remorcate cerealiere și pentru siloz. Uzina de mașini agricole din Stzsolc Opolsky va începe în curînd producția în serie a combinei de recoltat cartofi care a fost prezentată la Expoziția industrială a R. P. Polone de la Moscova.

Se va începe producția masivă a unei serii întregi de mașini suspendate — semănătoare ș.a. Va lua amploare producția de mașini pentru îmbunătățiri funciare, care pînă în prezent erau importate, în special din U.R.S.S.

R. P. CHINEZA

Lărgirea suprafețelor însămînțate cu culturi oleaginoase

In R. P. Chineză se lărgește suprafața însămînțată cu culturi oleaginoase. Pe lîngă valorificarea de noi pămînturi, în acest an culturile oleaginoase se vor însămînța pe fiecare bucată de pămînt de la sate și orașe. In regiunile Chinei de Nord și centrale, se pune accentul pe cultivarea unor plante oleaginoase ca: soia, rapiță, arahide, iar în sudul țării se cultivă arbuști de ceai pentru ulei, palmierul oleaginos.

In regiunile de sud-est ale provinciei Guandun, suprafața ocupată de arbuști de ceai pentru ulei a crescut în cursul anului curent cu 1,5 milioane hectare, iar în provincia Futzian cu 700.000 hectare. Pe insula tropicală Hainan s-au valorificat multe pămînturi noi, unde se vor cultiva palmieri oleaginoși, cocotieri și alte culturi oleaginoase.

R. P. BULGARIA

Un tractor pentru viticultură

Colectivul uzinei constructoare de mașini din Levskigrad a realizat recent un mic tractor pentru viticultură. Primele trei prototipuri au fost date în exploatare de probă.

Noul tractor are o lățime de un metru și este acționat de un motor de 30 C.P., produs în aceeași uzină. Tractorul este prevăzut cu șenile și este foarte potrivit pentru prelucrarea solului între rîndurile înguste ale culturilor de viță de vie și din grădinile de trandafiri. El poate fi utilizat și la răsădirea tutunului, a legumelor și altor culturi, putînd lucra și pe terenuri accidentate.

Producția în serie a noului tip de tractor va începe în cursul anului viitor.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".